

KURIER MAŁOPOLSKIEGO TKKF

Biuletyn Informacyjny Zarządu Wojewódzkiego Małopolskiego TKKF

Nr 5

Kwiecień – maj 2024 r.

Kadencja 2023-2027 r.

Żegnamy Zofię Czupryną – Ikonę Małopolskiego Towarzystwa Krzewienia Kultury Fizycznej

Zwielkim smutkiem i żalem przyjęliśmy wiadomość o śmierci Pani Zofii Czupryny – Honorowej Prezes Krakowskiego i Małopolskiego TKKF, długoletniej Prezes Małopolskiego Towarzystwa Krzewienia Kultury Fizycznej. Stwórca powołał Ją do siebie, po długiej chorobie, 27 marca 2024 roku - tuż przed Świętami Wielkiej Nocy. Odeszła od nas, kończąc swą ziemską misję, jak stary pocziwy rok, po dobrze spełnionym obowiązku. Tak naprawdę Zosia od zawsze była z nami, a wśród Jej asów zręcznie wyciąganych z rękawa, nigdy nie wypadł ten ostatni. Zawsze mogliśmy liczyć na jej pomoc, przyjaźń i dobre słowo, o jakie dzisiaj tak trudno.

Sp. Pani Zofia Czupryna.

Z Jej programem, inicjatywą i zapałem, można było, nie tylko prze-
suwać góry, ale umac-
niać mury Starego
Krakowa, gdzie żyła
i pracowała. Za lata
wspólnej pracy, gorsze
i lepsze chwile w spo-
łecznej działalności,
dziękują Pani Prezes
działacze Zarządu
Głównego i Małopol-
skiego Towarzystwa
Krzewienia Kultury
Fizycznej, pracownicy
Biura Zarządu, kole-
żanki i koledzy z pracy,
boisk i sal gimnastycz-
nych – my wszyscy
razem!

W latach 1960 –
1991, jako absolwent-
ka Wydziału Biologii i Nauk
o Ziemi Uniwersytetu

Jagiellońskiego w Krakowie, była mocno związana pracą zawodową
i działalnością społeczną z krakowską spółdzielczością mieszkaniową,
którą reprezentowała w strukturach Towarzystwa Krzewienia Kultury
Fizycznej od roku 1965. Całe swe życie poświęciła idei sportu
i rekreacji fizycznej na rzecz mieszkańców Małopolski.

Była aktywną działaczką, animatorką działalności kulturalnej, opie-
kuńczo-wychowawczej i turystyczno-sportowej w środowisku osie-
dlowym, z którym się zżyła, oraz propagatorką aktywnego, zdrowego
stylu życia od chwili urodzenia do późnej starości i program ten zawsze
starła się konsekwentnie realizować.

Aby urzeczywistnić swoje ambitne plany inicjowała budowę obiekt-
tów i urządzeń rekreacyjnych, placów gier i zabaw dla dzieci
i młodzieży. W sposób skuteczny zawsze stawiała w obronie słabszych
– osób starszych i niepełnosprawnych, współuczestnicząc w organi-
zowaniu rodzinnych domów dziecka i ośrodków kuratorskich dla
dzieci i młodzieży.

Po nawiązaniu współpracy z Towarzystwem Krzewienia Kultury
Fizycznej spotkała wspaniałych ludzi, oddanych kulturze fizycznej bez

reszty, między innymi: Jadwigę Pykoszową, Krystynę Trojanowską
i Marię Szymańską. To One wszczepiły Jej, tak na dobre, zamiłowanie
do rekreacji fizycznej, unaoczniając wielką rolę sportu masowego
w życiu współczesnego człowieka, więc połknęła ten haczyk.

Była jedną z najaktywniej działających osób spod znaku Małopol-
skiego TKKF. W trakcie swej wieloletniej działalności w strukturach
TKKF nie było większej imprezy, zlotu, spartakiady czy konkursu,
w którym by nie uczestniczyła. Między innymi w swej pracy i działal-
ności społecznej propagowała, oraz wdrażała w życie program pod
nazwą „O zdrowie i sprawność kobiety”.

W latach 1975 – 1991 pełniła funkcję sekretarza Krakowskiego
TKKF. Później, do roku 1999, była prezesem Krakowskiego, a po re-
formie administracyjnej kraju, Małopolskiego TKKF – do marca 2003 r.
Ponownie funkcję prezesa objęła w listopadzie 2003 roku, po wybo-
rach nowych władz Towarzystwa. Była też członkiem krajowych władz

**Lata 80.XX w. Zofia Czupryna
- szósta z kolei Prezes Zarządu Wojewódzkiego
Krakowskiego/Małopolskiego TKKF (1990-2010).
Od roku 2010 Honorowa Prezes MTKKF.**

TKKF, radną Miasta
Krakowa i zwolen-
niczką silnej inte-
gracji środowisko-
wej poprzez sport
i rekreację fizyczną.

W programach
działań TKKF chia-
ła dowartościować
wszystkich miesz-
kańców Małopolski,
bez względu na
pochodzenie, wiek
i środowisko, za-
chęcając do aktyw-
nego udziału
w imprezach spor-
towo-rekreacyjnych
i akcjach, inicjowa-
nych przez Ogniska

i Kluby TKKF, całe rodziny.

W swej długoletniej działalności zdobyła przychylność władz samo-
rządowych Krakowa i Małopolski. W okresie pełnienia przez Nią funk-
cji prezesa Małopolskiego TKKF, w uznaniu dużego wkładu tej Organi-
zacji w życie sportowe, urzeczywistnianiu statutowych celów
i ideałów, umacnianiu ducha solidarności i przyjaźni oraz propagowa-
niu zdrowego stylu życia, Marszałek Województwa Marek Nawara
wyróżnił Małopolskie TKKF statuetką „Kryształów Soli”.

Po wielu latach doświadczenia, jak sama wspominała, nie wyobra-
żała sobie szerzenia sportu i rekreacji w osiedlach mieszkaniowych
bez ścisłego współdziałania spółdzielczości mieszkaniowej z TKKF.
Spółdzielnie mieszkaniowe posiadały bazę lokalową, no i co najważ-
niejsze – środki finansowe na działalność społeczno-wychowawczą
i kulturalno-sportową wśród swych mieszkańców. Jednak osiedla były

pozbawione rekreacyjnej infrastruktury z prawdziwego zdarzenia, stąd tak wielka rola działaczy Towarzystwa Krzewienia Kultury Fizycznej w organizowaniu wypoczynku mieszkańcom miasta.

Jej zdaniem, to głównie poprzez ogniwa TKKF, i dzięki jego działaczom, udawało się, chociaż w zbyt wolnym tempie, coś zbudować,

Lata 80. XX wieku. Zofia Czupryna - Sekretarz i Tomasz Łopuszyński – Prezes Krakowskiego Towarzystwa Krzewienia Kultury Fizycznej.

urządzić, by ludzie mogli mieć takie miejsca, gdzie można byłoby pograć w piłkę, kometkę, czy choćby pobiegać. Przez wiele lat prowadzony był m.in. Konkurs „Sport i rekreacja w naszym osiedlu”. Było to przedsięwzięcie bardzo owocne, wyzwalające liczne inicjatywy mieszkańców i w efekcie umilające im życie.

W każdej nadarzającej się okazji Zosia mówiła: to, że TKKF wciąż

a głównym punktem obrad było podjęcie uchwały w sprawie zmiany statutu Krakowskiego TKKF. Propozycje, zawarte w poszczególnych rozdziałach i paragrafach statutu, miały na celu dostosowanie jego przepisów do aktualnej sytuacji społeczno-gospodarczej i ekonomicznej kraju. W trakcie obrad, pod adresem prezesów zlikwidowanych

Rok 1980. Sztandar z rąk Wiceprezesa ZG TKKF Włodzimierza Wilczka odbiera Tomasz Łopuszyński – Prezes ZW Krakowskiego TKKF. Od prawej: Pani Zofia Czupryna - Sekretarz i Leszek Rzeszuto - Wiceprezes ZW Krakowskiego TKKF. Pierwsza od lewej Pani Krystyna Trojanowska – Przewodnicząca Komisji Kobiet.

Zarządów Dzielnicowych TKKF: Leszka Millego w Śródmieściu, Karola Oleksego w Krowodrzy, Jerzego Berezowskiego w Podgórzu i Leszka Tytko w Nowej Hucie, Prezes Zarządu Wojewódzkiego Krakowskiego

Wywiad z prezes Zarządu Wojewódzkiego Krakowskiego Towarzystwa Krzewienia Kultury Fizycznej ZOFIĄ CZUPRYNĄ

- Towarzystwo Krzewienia Kultury Fizycznej powstało w 1957 r. na fali przemian państwowych, kiedy mogło dojść w Polsce do założenia nowych, społecznych instytucji. Nieprzypadkowo na dzień założenia wybrano 3 maja, by odnieść się do przedwojennych działań, choćby w wydaniu „Skoła”, na niwie kultury fizycznej. Wśród założycieli ogólnopolskiego TKKF był krakowianin Stanisław Marcela, do dziś wśród nas działający. W Krakowie Zarząd Wojewódzki powstał 18 listopada tegoż roku, a w następnym roku wybrano jeszcze Zarząd Miejski. Obie struktury połączyły się w 1968 r. Wśród pierwszych zasłużonych działaczy TKKF w naszym regionie znaleźli się: prof. Feliks Fidziński, Jan Nasadnik (wieloletni prezes ZW), Krystyna Trojanowska, Maria Mruczkowska, Jadwiga Pykosz, Henryk Górecki, lista ta mogła być o wiele, wiele dłuższa. Ofiarne kadry bowiem to nasza bogata spuścizna. Natomiast pierwsze powstałe w Krakowie ogniska TKKF to: Łączność, Hejnal, Radio, Krakus, przy kombinacji, ponadto w Myślenicach i Dobczycach. Co ważne, te najstarsze ogniska funkcjonują do dziś.

- Jakimi były zadania TKKF?

- Towarzystwo zaproponowało to, co ludzom było potrzebne. Skoncentrowano się na podstawowych zadaniach: organizowaniu masowych imprez sportowych oraz powołaniu stałych zespołów wiekowych. Z propozycji sportowej, aktywnej rekreacji działacze TKKF trafiali wszędzie, do zakładów pracy, do różnych skupisk, jak osiedla, działali też w małych ośrodkach. Nawigując do tradycyjnych form rekreacji, poszukiwali też nową ofertę TKKF zawsze aktywne i idące z duchem czasu.

- Jakimi były zadania TKKF?

- Towarzystwo kultywowało sporty mające u nas duże tradycje, jak gimnastykę czy narciarstwo. Dużą popularnością cieszyły się sporty halowe: siatkówka, koszykówka. Rozwijaliśmy sporty walki, wyłansowaliśmy sekcję zapaśniczą, propagowaliśmy akcję „Juz pływam”, „Lato w mieście”, „Sport w rodzinie” i wiele innych. Inna nasza ważna działalność to szkolenie kadr instruktorów.

- Były lata rozwoju, ale zapewne nie brakowało też trudności?

- Na pewno trudno było przetrwać lata niedawnej transformacji ustrojowej. Przebudowa gospodarki wymagała kosztów, inne stały się warunki finansowania sportu. Szczególnie w trudnym położeniu znalazły się ogniska w dużych zakładach pracy. Część z nich, niestety, zniknęła. Niektóre się

jednak obroniły i to cieszy, bo każda działalność propagująca sport jest potrzebna. Największe zasługi w przetrwaniu przez TKKF ciężkich czasów mają nasi ofiarni działacze.

- Czy w swej działalności macie sprzymierzeńców?

- Bez wsparcia finansowego niewiele można byłoby zdziałać. Odczuwamy pomoc woje- wódki krakowskiego Jacka Majchrowskiego (pod jego patronatem obchodzimy w Krakowie jubileusz 40-lecia Towarzystwa).

- Czy w dzisiejszych czasach, gdy ludzie głównie zajęci są sprawami bytowymi, a dla tych chętnych do ćwiczeń powstają specjalistyczne kluby, jest sens prowadzenia jeszcze takiej działalności jak TKKF-ut?

- Na pewno tak. Proszę zauważyć, że nasze oferty nie mają ograniczeń. Kierujemy je do każdego, niezależnie od wieku. Nasz sport to nie wyczerpie, ale w praktyce zabawa, służąca zdrowiu. Ponadto wiadząc, że

z nacjonalizacją, pamięta o nas także Urząd Miasta, mamy też sprzymierzeńców w innych ośrodkach, np. zycielni TKKF-owi jest burmistrz Niepołomic Stanisław Kwak. Wiele meritorycznej pomocy świadczy AWF w Krakowie, są inni, jak Krakowska Kongregacja Kupiecka, niektóre samorządy lokalne, jak Dzielnica XV w Nowej Hucie. Na pewno bez pomocy z zewnątrz nasza działalność nie byłaby tak skuteczna. Weźmy kwestię bazy, poza paroma Domami Sportu czy kortami nie mamy nic. Na każde zajęcie musimy się czy bieżąco wy- pisywać, a to sporo kosztuje.

z nacjonalizacją, pamięta o nas także Urząd Miasta, mamy też sprzymierzeńców w innych ośrodkach, np. zycielni TKKF-owi jest burmistrz Niepołomic Stanisław Kwak. Wiele meritorycznej pomocy świadczy AWF w Krakowie, są inni, jak Krakowska Kongregacja Kupiecka, niektóre samorządy lokalne, jak Dzielnica XV w Nowej Hucie. Na pewno bez pomocy z zewnątrz nasza działalność nie byłaby tak skuteczna. Weźmy kwestię bazy, poza paroma Domami Sportu czy kortami nie mamy nic. Na każde zajęcie musimy się czy bieżąco wy- pisywać, a to sporo kosztuje.

Rozmawiał: ...

Rok 1997. Wywiad z Zofią Czupryną – prezesem Krakowskiego TKKF z okazji 40.lecia Towarzystwa Krzewienia Kultury Fizycznej.

jeszcze działa, jest zasługą tych ludzi, którzy od najwcześniejszych lat związani są z działalnością społeczną w zakresie sportu i rekreacji, o ile czas i możliwości im na to pozwalały. To oni byli i są motorem sportowych i prozdrowotnych działań w różnych grupach wiekowych i środowiskach, czyniąc to nadal do dziś.

15 kwietnia 1993 roku, po likwidacji czterech samodzielnych, silnych krakowskich dzielnic, i ustanowieniu w to miejsce 18 gmin samorządowych, ich kompetencje i zasięg oddziaływania, w stosunku do poprzednich, uległy znacznemu ograniczeniu. W tej sytuacji likwidacji uległy także Dzielnicowe Zarządy TKKF w Śródmieściu, Krowodrzy, Podgórzu i Nowej Hucie. Wtedy to w Krakowie, przy Rynku Głównym 30, odbył się Nadzwyczajny Zjazd Delegatów Krakowskiego TKKF,

Rok 2008. Zofia Czupryna - była Prezes i Honorowa Prezes Małopolskiego TKKF, na Zlocie Edukacyjnym na terenie Ośrodka Ogniska TKKF „Raba” w Cikowicach nad rzeką Rabą.

TKKF Zofia Czupryna, skierowała następujące słowa: „Mam nadzieję Drodzy Koledzy, że nie żałujecie tych kilkunastu lat swego życia, które poświęciliście służeniu naszej organizacji i że w dalszym ciągu, na miarę swych możliwości, będziecie uczestniczyć w realizacji zadań Krakowskiego Towarzystwa”. – Były to prorocze słowa byłej już Pani Prezes i Honorowej Prezes Małopolskiego TKKF, gdyż mimo upływu od tamtej pamiętnej chwili ponad 30 lat, trzech z nich: Leszek Tytko, Karol Oleksy i Leszek Milli wciąż pełni odpowiedzialne funkcje we władzach wojewódzkich Małopolskiego TKKF, a czwarty z nich – Jerzy Berezowski, został działaczem jednego z krakowskich klubów sportowych – tych ludzi działalność społeczna i trudna, odpowiedzialna praca nie omija.

Ponadto w licznych wywiadach i publikacjach prasowych Zosia przekonywała, że jako TKKF, działając na zamówienie społeczne i uczestnicząc w realizacji państwowego i samorządowego programu upowszechniania kultury fizycznej, Zarząd Wojewódzki Krakowski,

Lata 90. XX wieku. Wigilia w Biurze Zarządu MTKKF. Od lewej: Leszek Tytko, Antek Kowalski, Karol Oleksy, Zofia Czupryna, Janusz Borek, Władysław Czernicki i Leszek Milli (na siedząco).

a później Małopolskiego TKKF, i jego terenowe ognia, mimo narastających trudności, głównie natury ekonomiczno-bazowej, zawsze starał się prowadzić wielokierunkową działalność. Zawsze byliśmy – mówiła,

Towarzystwa Krzewienia Kultury Fizycznej na Sądecku Od pół wieku promują kondycję

Każdy jubileusz, zwłaszcza tak okrągły, jest okazją do przywołania historii, wspomnień, przypomnienia ludzi bez których działalność stowarzyszenia nie miałaby racji bytu, ale równocześnie skłania do zastanowienia o przyszłości. Jaka ona będzie? Czy znajdą się ludzie, jubileuszowego spotkania Tadeusz Waśko, wiceprezes powiatowego zarządu nowosądeckiego TKKF.

W towarzystwie działa grupa ludzi, którzy mimo upływu lat i nie zawsze dobrej kondycji zdrowotnej nie szczędzą sił i nie żałują czasu na promowanie sportu wśród dzieci, młodzieży i dorosłych.

Wiele zasłużonych działaczy opuściło szeregi Towarzystwa, odeszło na zawsze, ale pamiętać o nich trwa poprzez imprezy, które organizujemy jak na przykład Memoriał Stanisława Chochorowskiego czy Memoriał Wiesława Lachowicza – kontynuował Tadeusz Waśko.

Od 1980 roku TKKF w naszym regionie stopniowo tracił na znaczeniu – nie bez znaczenia dla owego regresu była sytuacja polityczno-gospodarcza polski. Coś pozytywnie drgnęło podczas zjazdów delegatów TKKF w 2003 i 2006 roku.

Ewa Fryś (pierwsza z prawej), wieloletnia działaczka sądeckiego TKKF odbiera wyróżnienie i podziękowania za społeczną pracę

Nawet mając do dyspozycji niewielkie fundusze mogliśmy zaproponować atrakcyjną ofertę. Imprezy oraz stałe zespoły ewentualnie skupiały tysiące uczestników – mówił prezes Józef Chudy. – To wymierny sukces działaczy, instruktorów, animatorów sportu, sekcji i sympatyków oraz organizacji i instytucji współpracujących z TKKF. Jesteśmy obecni w mediach, dbamy o promocję Sądeckiej. Nasza działalność na rzecz kultury fizycznej nie byłaby możliwa bez pomocy i wsparcia zarządu wojewódzkiego TKKF w Warszawie, ministerstwa sportu, zarządu wojewódzkiego towarzystwa, bez miejskiego i powiatowego samorządu oraz bez sponsorów. Wszystkim dziękujemy!

Dariusz Grzyb

17.11.2007 r. 50. lecie Sądeckiego TKKF. Ewa Fryś (legenda sądeckiego sportu) odbiera z rąk Zofii Czupryny wyróżnienie za długoletnią działalność. Od lewej Józef Chudy – Prezes Zarządu Powiatowego Sądeckiego TKKF. Druga od prawej Teresa Waśko - działaczka Ogniska TKKF „Halny”.

autorami wielu wartościowych programów, promujących zdrowy, sportowy styl życia od dzieciństwa do późnej starości. Podejmowane przez nas działania miały jeden nadrzędny cel, jakim było zwiększenie aktywności fizycznej mieszkańców Małopolski i nadanie Towarzystwu właściwej rangi i miejsca w systemie powszechnej kultury fizycznej. Ważnym elementem tych działań było dążenie do umocnienia i eksponowania walorów i funkcji „Sportu dla Wszystkich” – od proekologicznych i prozdrowotnych, do wychowawczych i integrujących w rodzinie. Jako TKKF, pomimo różnych kolei losów, zawsze cieszyliśmy się poparciem i byliśmy w swych zamierzeniach lepiej czy gorzej postrzegani przez lokalne władze samorządowe Miasta Krakowa i Województwa. Mam jednak świadomość, że pomoc udzielana ogniskom i klubom TKKF w rozwiązywaniu ich codziennych trudności, związanych z realizacją zadań statutowych, była i nadal jest niewspółmierna do potrzeb i oczekiwań, a przyznawane na tę działalność środki nie zawsze były takie, jak byśmy sobie życzyli.

W miarę upływu lat pomoc i dotacje z dotychczasowych źródeł finansowania wciąż ulegają zmniejszaniu, mimo że potrzeby środowi-

skowe, zwłaszcza w środowiskach seniorów, ludzi niepełnosprawnych, a także dzieci i młodzieży, wciąż wzrastają.

Na pytanie, jak dzisiaj postrzegamy TKKF?, w Kurierze Nr 25/2017 roku, z okazji 60. Lecia Małopolskiego TKKF, Zosia odpowiedziała: „Naszą działalność głównie kierujemy do ludzi ubogich, bądź mniej

Rok 2016. Pamiątkowe ujęcie Honorowej Prezes Małopolskiego TKKF - Zofii Czupryny, z Andrzejem Staszczukiem z Zarządu Wojewódzkiego MTKKF podczas „Marszu dla Zdrowia” w Raciechowicach.

zamożnych. Mimo aktywności fizycznej mieszkańców Małopolski, oraz wielu utrudnień, działalność tę należy kontynuować, jednak bez finansowego wsparcia ze środków państwowych i budżetowych nie będzie łatwo funkcjonować. Tymczasem z grona naszych animatorów sportu i rekreacji, instruktorów i doświadczonych działaczy, wielu już odeszło, a dalsi będą odchodzić. Ci, którzy są jeszcze z nami, z powodu zaawansowanego już wieku, bądź z przyczyn zdrowotnych, nie są już w stanie angażować się w tę działalność, jak wiele lat temu.

Istotnym elementem utrzymania działalności TKKF na pewnym poziomie winno być uzupełnienie i odnowienie kadr, co nie jest takie proste. Ludzie, zwłaszcza ci młodzi, szukają środków na utrzymanie siebie i swoich rodzin i nie bardzo chcą lub mają czas się angażować w działalność społeczną za samo słowo – dziękuję.

Zosia często mawiała - osobiście nie wyobrażam sobie naszego życia bez działalności TKKF. Przetrwaliśmy 60 lat, przetrwamy i dłużej, chociaż nie będzie łatwo”. Często też podkreślała, że jednym z wielu kierunków działalności, najpierw Krakowskiego, a potem Małopolskiego TKKF, była działalność, ukierunkowana na potrzeby osób starszych i niepełnosprawnych. Nie było to czymś całkowicie nowym w naszym Towarzystwie. Pierwszą ogólnopolską propozycją w tym zakresie, pilotowaną przez Zarząd Główny TKKF, była „Terapia ruchowa dla osób III wieku”, w ramach której uruchomiono specjalistyczne ośrodki w całym kraju, w tym też w Krakowie, Nowym Sączu i Tarnowie - współfinansowane przez ówczesne Ministerstwo Sportu.

W 2005 roku, wdrażając w Małopolsce ten program na szerszą skalę, Zosia opracowała autorski projekt pn. „Droga do zdrowia z TKKF – Zaczynj teraz”, określając szczegółowo zasady organizacyjno-programowe i finansowe funkcjonowania tych ośrodków. Zwrot „Zaczynj teraz” miał być sugestią i zachętą dla ludzi, którzy dowiedzieli się o istnieniu tego programu, do skorzystania z atrakcyjnej oferty TKKF i pilnego rozpoczęcia ćwiczeń fizycznych, prowadzonych przez Zarząd Wojewódzki Małopolskiego TKKF, wraz z wybranymi Ogniskami, w sześciu ośrodkach TKKF, w ramach programu „Droga do Zdrowia z TKKF – Bądź Aktywny” oraz innych prozdrowotnych programów”.

Projekt, którego głównym celem było propagowanie aktywności fizycznej, jako najskuteczniejszej formy profilaktyki zdrowotnej, zmierzającej do utrzymywania i podnoszenia sprawności psychofizycznej osób starszych, znalazł wysokie uznanie Urzędu Marszałkowskiego, jako nowatorski w Małopolsce i uzyskał znaczne dofinansowanie, które pozwoliło na uruchomienie dodatkowo nowych ośrodków: w Dobczycach, Niepołomicach, Myślenicach, Wadowicach, Muszynie, Brzesku i Bukownie. Bezpośrednią odpowiedzialność za organizację i koordynację tych ośrodków powierzono zarządom lokalnych ognisk i klubów sportowo-rekreacyjnych TKKF, a w szczególności specjalistycznej kadry instruktorsko-medycznej oraz skupionym wokół tych ogniw wspaniałym działaczom, którzy z wielką odpowiedzialnością, pasją i poświęceniem realizowali założone cele. Byli wśród nich:

Grażyna Kołomyjska, Halina Kulbacka, Adam Mazur, Tadeusz Waśko, Krzysztof Czyż, Leon Pitucha, Andrzej Staszczuk, Józef Chudy, Leszek Tytko, Karol Oleksy, Stanisław Stoliński, Sławomir Rudawski, Euge-

Rok 2002. Jubileusz 45. rocznicy TKKF w Bochni. Od lewej: Zofia Czupryna - Prezes Małopolskiego TKKF, Tadeusz Mytnik - Prezes Ogniska TKKF „Raba” Bochnia i Adam Malaga - Prezes Ogniska TKKF „Sokół” Brzesko.

niesz Żądło, Władysław Pazdur i Katarzyna Oleksy. Wszystkie ośrodki realizowały bogaty i atrakcyjny program, który uwzględniał:

- systematyczne zajęcia w specjalistycznych zespołach ćwiczebnych o charakterze profilaktyczno-usprawniającym i rehabilitacyjnym (róż-

27-28.09.2027 r. Honorowa Prezes MTKKF Zofia Czupryna, Prezes MTKKF Leszek Tytko i wiceprezes Janusz Borek, podczas III Mistrzostw Krakowa Seniorów 60+. Mistrzostwa otwiera Anna Okońska-Walkowicz – Pełnomocnik Prezydenta M. Krakowa ds. Senioralnych.

ne formy gimnastyki prozdrowotnej, aqua fitness, jazda na rowerze, marsze, spacer, gry zespołowe w różnych dyscyplinach itp.),

- zajęcia edukacyjne, realizowane w formie wykładów, prelekcji i spotkań z ciekawymi ludźmi oraz specjalistami z dziedziny medycyny, kultury, żywienia, kosmetyki itp.

- udział w imprezach i zlotach sportowo-rekreacyjnych, łączących w swych założeniach aktywność fizyczną z relaksem i kontaktami towarzyskimi. Innym ważnym elementem rekreacji ruchowej, który stał się integralną częścią działalności ośrodków, był Nordic Walking. Dzięki pomocy finansowej z Urzędu Miasta Krakowa udało się zakupić dla potrzeb Zarządu Wojewódzkiego Małopolskiego TKKF 100 kompletów wysokiej jakości kijów do Nordic Walking, które przy profesjonalnym wsparciu dr. Grażyny Kołomyjskiej - pracownika naukowo-dydaktycznego AWF w Krakowie, wybitnego specjalisty z dziedziny gerontologii, umożliwiły rozpoczęcie szerokiej popularyzacji w Małopolsce uprawiania ćwiczeń fizycznych.

W podsumowaniu tej tematyki, na jednym z posiedzeń Prezydium Zarządu Wojewódzkiego MTKKF w roku 2014, Zosia dała do zrozumienia, że z perspektywy minionych dziesięciu lat można z wielką satysfakcją stwierdzić, że wprowadzenie do programu Małopolskiego TKKF problematyki osób starszych było niezwykle trafną decyzją. Świadczy o tym fakt, że w latach 2005 – 2014 z różnych form rekreacji ruchowej skorzystało ponad 25 tysięcy osób – głównie kobiet.

Tymczasem świat już dawno nam odbiegł do przodu, jednak ze wzrostem postępu cywilizacyjnego problemów zdrowotnych nie

ubywa, a liczba osób wymagających rehabilitacji zdrowotnej w zastraszającym tempie wzrasta. Wypracowane przed laty programy i formy pomocy, adresowane do ludzi po 50. roku życia, nadal są aktualne. Ich rozwiązywanie wciąż jest jednym z priorytetowych problemów naszego pokolenia. Mamy nadzieję, że Małopolskie TKKF nadal podążać będzie sprawdzonym w wieloletnim działaniu śladem, bo czas ucieka, a ludzi starszych przybywa – kiedyś też nas to czeka.

Zainteresowanie sportem Zosia Czupryna wyniosła z lat szkolnych – ze szkoły podstawowej, średniej, a potem z uczelni, gdzie spotykała ludzi, którzy chcieli i umieli wszczepiać młodzieży zainteresowania sportem i turystyką.

Jak sama wspominała, już w szkole, a potem w Akademickim Związku Sportowym Uniwersytetu Jagiellońskiego, uprawiała lekkoatletykę. Grała także w siatkówkę, zachęcana do tego przez wielkiego animatora Wychowania Fizycznego, mgra Boleśława Pągowskiego.

W czerwcu 2010 roku, na XVI Zwyczajnym Wojewódzkim Zjeździe Małopolskiego TKKF, Prezes Zofia Czupryna podziękowała wszystkim za współpracę, za razem osiągnięte sukcesy i oznajmiła, że w kadencji 2010 – 2014 nie będzie już kandydować do Zarządu Wojewódzkiego Małopolskiego TKKF. Za swą aktywną pracę, i przywiązanie do szczytnych ideałów Towarzystwa, XVI Wojewódzki Zjazd Delegatów Małopolskiego TKKF nadał Jej godność „Honorowego Prezesa Małopolskiego TKKF”, a jako „Honorowy Prezes” nadal służyła swą radą i pomocą, uczestnicząc w posiedzeniach Prezydium i Zarządu Małopolskiego Towarzystwa do końca swojego życia.

Za osobisty wkład pracy, wieloletnią działalność i owocną współpracę z władzami Miasta Krakowa i Województwa, była wielokrotnie odznaczana, m.in. Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski. Posiadała też wiele wyróżnień i gratyfikacji, w tym odznaczenie „Honoris Gratia”, nadane przez Prezydenta Krakowa, Medal Komisji Edukacji Narodowej, Złotą Odznakę „Zasłużony Działacz TKKF” i inne. Jest laureatką Nagrody Miasta Krakowa, poprzez przyznanie Jej tytułu „Przyjaciel Sportu”. Zosia była jedną z najaktywniejszych osób spod znaku Małopolskiego Towarzystwa Krzewienia Kultury Fizycznej.

*

Dzisiaj Zosi już z nami nie ma. Stwórca powołał Ją do siebie, by wraz innymi działaczami Małopolskiego TKKF, którzy odeszli wcześniej, sławiła Jego imię – miała 88 lat. Przy prezydialnym stole w Biurze Małopolskiego TKKF zostało puste miejsce, mnóstwo wspomnień i wiele niezapisanych kart, których Zosia już nie zapisze. Uroczystości pogrzebowe Śp. Zofii Czupryny odbyły się w sobotę 6 kwiet-

Urna z prochami Śp. Zofii Czupryny w Kościele pw. Świętej Małgorzaty w Dębowcu, w asyście poczty sztandarowej Małopolskiego TKKF.

nia 2024 roku o godz. 14.00 na miejscowym cmentarzu miejscowości Dębowiec w powiecie cieszyńskim. W swym pracowitym życiu na rzecz idei sportu i rekreacji fizycznej, także środowisk kobiet i osób starszych – zwłaszcza niepełnosprawnych, nigdy nie miała czasu, aby pomyśleć o ułożeniu sobie własnego życia – była osobą samotną.

Spoczęła w rodzinnym grobie w swoich stronach na Śląsku. W ostatniej ziemskiej drodze towarzyszyła Zosi Jej starsza siostra z rodziną, grupa przyjaciół i znajomych oraz delegacja Małopolskiego

Ceremonia pożegnalna w parafialnym Kościele

w składzie: Leszek Tytko – prezes ZW MTKKF, Karol Oleksy i Andrzej Staszczuk – wiceprezesi Zarządu Wojewódzkiego MTKKF, Halina Kulbacka, Dorota Radomska, Sławek Rudawski i Tadeusz Kowalczyk – działacze Zarządu Wojewódzkiego – wraz z pocztą sztandarowym Mało-

polskiego TKKF - na czele z Karolem Oleksym, jako chorążym, Andrzejem Staszczukiem i Tadeuszem Kowalczykiem. Pożegnalną laudację nad grobem Śp. Zosi wygłosił Karol Oleksy – Wiceprezes Zarządu Wojewódzkiego Małopolskiego TKKF, kończąc słowami: „Droga Zosiu – spoczywaj w pokoju - pozostaniesz na zawsze w naszych sercach. Twoje koleżanki, koledzy i przyjaciele z Małopolskiego TKKF i innych organizacji wojewódzkich Towarzystwa”.

Odprowadzenie Śp. Zofii na miejsce wiecznego spoczynku.

Słowa pożegnania nad grobem Zosi wygłosiła również Halina Kulbacka – Członek Prezydium Zarządu Wojewódzkiego MTKKF, a zarazem Prezes Ogniska TKKF „Leskowiec” Wadowiec.

Migawki z ostatniej ziemskiej drogi i pożegnanie Śp. Zofii Czupryny na Parafialnym Cmentarzu w Dębowcu.

Jubileusz 75. lecia Nowej Huty

- Ciąg dalszy -

Cofnijmy się myślami raz jeszcze do przełomu lat 1949/50 XX wieku. Po ogłoszeniu decyzji, że pod Krakowem powstaje huta stali i nowoczesne miasto, z początkiem lat 50. XX wieku z gęsto zaludnionych województw: krakowskiego, rzeszowskiego, kieleckiego, lubelskiego, katowickiego i innych rejonów Polski, nad Wisłę ściągały tysią-

Rok 1952. Zdjęcie archiwalne. Osiedle Willowe 29. W tym bloku był dom handlowy i elegancka restauracja „Gigant”, a potem lokal o nazwie „Lotos”. Na placu obok, przed budynkiem najstarszej poczty na os. Willowym 28, funkcjonował pierwszy „rynek” Nowej Huty. Tu koncentrowało się życie budowanego miasta. Na placu organizowano też potańcówki.

ce robotników, techników i inżynierów. Nie zawsze przyjeżdżali za chlebem, może za innym życiem, nowymi wartościami oraz życiową szansą, jaką miała być Nowa Huta w niepewnej wówczas przyszłości.

W parze z budową Nowej Huty i huty stali, rozpoczęto kolejną

Lata 50. XX wieku. Fotografia archiwalna. Osiedle Willowe 28 – siedziba pierwszego w Nowej Hucie urzędu pocztowego. W pomieszczeniach nad pocztą mieścił się pierwszy w Nowej Hucie Dom Kultury.

inwestycję wodno-energetyczną, jaką była budowa Stopnia Wodnego w Przewozie dla potrzeb huty.

Przewóz, Pleszów oraz Kujawy - dawny przysiółek tej wsi, to nadwiślańskie wioski w pobliżu budowanego kombinatu metalurgicznego. W latach 1950-1954 pracował tutaj mój Ojciec i kilku członków naszej rodziny. W skład inwestycji wodnej w Przewozie wchodziły: Jaz, Śluza Komorowa, Siłownia Wodna i Basen Portowy. Budowę tych obiektów oparto o kadry pracownicze, sprawdzone na budowie zapór wodnych w Rożnowie i Czchowie na Dunajcu. Dla pracowników obsługi tych obiektów na Kujawach powstało osiedle mieszkaniowe, skryte w uroczym kątku nadwiślańskiego lasu. Do dziś żyją tu potomkowie rodzin, przybyłych przed siedemdziesięciu laty z moich rodzinnych stron, chociaż już bardzo nieliczni.

Wykształcenie nowych kadr w Przewozie umożliwiło przygotowanie personelu technicznego do prac na kolejnych budowach, realizowanych przez Krakowskie Przedsiębiorstwo Budownictwa Wodno-Inżynierskiego w różnych regionach kraju. Te nadwiślańskie wioski

były tematem opowiadań mojego Ojca, jego przyjaciół i kolegów, a teraz moich wspomnień, dlatego o tym piszę.

Nasi ojcowie przybyli tutaj z różnych zakątków kraju. W Przewozie i na Kujawach kierowali nurt Wisły w stronę fabrycznych hal dla potrzeb powstającej Huty im. Lenina i Nowej Huty. To w restauracji „Gigant” na osiedlu A-1 (Osiedle Willowe) przygrywała do tańca kape-

Rok 1949. Fotografia archiwalna. W tym miejscu, na os. A1-Południe (dzisiaj osiedle Wandy), w dniu 23 czerwca 1949 r. rozpoczęto budowę Nowej Huty. Fakt ten dokumentuje pamiątkowa tablica obok bloku nr 14 przy ul. Mierzwy (os. Wandy), odnowiona w roku 2006 przez Radę Dzielnicy XVIII.

la ludowa, z udziałem mojego ojca Tadeusza Łopatki, jego brata Jana, Tadeusza Bajora, Jana Potępy, Franciszka Kurala, Pawła Klęka i kilku innych, osobiście znanych mi muzyków. Z nadejściem wiosny doliną Wisły płynęły skoczne fokstroty, sentymentalne walce i stare

Blok przy ul. Mierzwy 14 na os. Wandy. Budowę tego bloku 23 kwietnia 1949 r. rozpoczęto budowę Nowej Huty. Tutaj mieszkał wybitny tenisista stołowy - Wiesław Chajdecki, którego przedstawiłem w „Kurjerze” Nr 4.

pieśni. Swojska muzyka, z udziałem skrzypiec, trąbki i akordeonu, kołła ból i tęsknotę za domem i rodziną - w chwilach niezwykle trudnych była receptą na przetrwanie. Coś ich z tą ziemią łączyło, także mojego Ojca, który zapewne pragnął, by kiedyś tutaj, na podkrakowskiej ziemi ktoś spełnił Jego marzenia - może pomyślał o mnie? O czym mój Ojciec myślał, i o czym marzył? - tego już się nie dowiem.

Budując pod Krakowem nowe miasto, i wielki kombinat metalurgiczny, pomyślano także o stworzeniu warunków do wypoczynku, do uprawiania sportu masowego i rekreacji fizycznej dla wszystkich. Początki były trudne, wielu przybyłych do Nowej Huty młodych ludzi dotąd niewiele wiedziało o sportowej rywalizacji. Sport dla nich stanowił pewne tabu, którego przezwyciężenie zajęło jego pierwszym entuzjastom sporo czasu. Pokonywanie trudności i barier kulturowych, brak sportowego zaplecza i stosownego sprzętu, to tylko część wyzwań, wymagających szybkiej realizacji.

Wyśmiewane początkowo pierwsze zawody sportowe, z czasem przekształciły się w masowe - hutnicze, dzielnicowe i wojewódzkie spartakiady, a liczny w nich udział jednoczyli i integrował przybyszów

z całej Polski, których los związał z tym miastem na dobre i na złe, lecz nim do tego doszło, minęło sporo czasu. Jak w każdym wielkim wydarzeniu i wydarzeniu, także w kwestii powstania Nowej Huty, jest wiele różnych domniemań, sprzeczności i osądów, co do słuszności tej decyzji. Osądy zostawmy historykom, dla nas ważne są losy ludzi,

Lata 50.XX wieku. Kapela ludowa (w kombinezonach junaków PO Służba Polsce) prowadzi orszak weselny. Od lewej: Tadeusz Łopatka, Franciszek Kural, Jan Łopatka, Tadeusz Bajor i Jan Potępa, którzy grywali również w nowohuckiej restauracji „Gigant”, o czym wcześniej wspominałem.

którym przyszło tu żyć i pracować – budować domy, drogi i mosty, które połączą, a nie podzielią. Historia Nowej Huty jest również naszą historią, a historyczna prawda leży pośrodku wielu kontrowersyjnych kiedyś decyzji i racji. Jedno tylko jest pewne – Nowa Huta miała być samodzielnym miastem, a została jedną z dzielnic Krakowa.

Zbigniew Krasieński - współzałożyciel i pierwszy Prezes Ogniska TKKF „Trójka” przy PBP „Budostal-3”.

szersze wątki wspomnień na temat klubów sportowych „Hutnik”, BKS „Wanda” i „Krakus” i działających w nich sekcjach, a w szczególności o bardzo lubianej wówczas dyscyplinie sportu, jaką był w Nowej Hucie tenis stołowy. Kończąc ten temat wspominałem, że wielu tenisistów stołowych po zakończeniu kariery zawodniczej zasięgnęło szeregi TKKF, kontynuując swoją sportową pasję w sposób amatorski.

Na przełomie lat 70/80. XX wieku Kraków, po Warszawie i Gdańsku, był jednym z silniejszych ośrodków amatorskiego tenisa stołowego w kraju. Naprawdę mocnym ogniwem tego łańcucha była Nowa Huta i jej dominująca rola w wielu dziedzinach życia i działalności – również w sferze sportowej.

Jednym z zakładowych ognisk TKKF, w którym byli tenisiści stołowi BKS „Wanda” po zakończeniu kariery zawodniczej kontynuowali swoją sportową pasję, było Ognisko TKKF „Trójka” przy Przedsiębiorstwie Budownictwa Przemysłowego „Budostal-3”. Początkowo działało, jako koło sportowe, przyjmując później nazwę: Ognisko TKKF „Trójka” przy PBP „Budostal-3”, funkcjonujące w siedzibie tego Przedsiębiorstwa przy ul. Igołomskiej 1, w bliskim sąsiedztwie „Kopca Wandy” i byłej już Huty im. Lenina – dzisiaj ArcelorMittal Poland S.A.

Ta powojenna decyzja stworzyła ludziom szansę awansu społecznego, miejsca pracy, mieszkania, wyzwalając twórczy zapał, entuzjazm i chęć do życia – w myśl zasad socjalizmu, że to wszystko jest nasze!

Uciążliwy kiedyś kombinat stał się motorem dziejowych zmian i przeobrażeń w życiu nowego miasta.

Niechciane ongiś w konserwatywnym środowisku Krakowa dziecko epoki socjalizmu stworzyło szereg życiowych szans dla młodych ludzi, czego nie da się zanegować.

W poprzednim wydaniu „Kuriera” Nr 3 zamieściłem

Historia Przedsiębiorstwa Budownictwa Przemysłowego „Budostal-3” datuje się od kwietnia 1953 roku. Przejdźmy do roku 1975, w którym przy PBP „Budostal-3” powstało zakładowe Ognisko TKKF „Trójka”, którego założycielami byli Leszek Tytko – dziś Prezes Zarządu Wojewódzkiego Małopolskiego TKKF oraz Zbigniew Krasieński – pierwszy prezes Ogniska w latach 1975-1996. Następnym prezesem tego Ogniska w latach 1996-2008 był dyrektor Włodzimierz Leśniak (za jego kadencji, po stopniowej likwidacji firmy, likwidacji uległo także Ognisko). W okresie swego istnienia Ognisko „Trójka” prowadziło bardzo prężną działalność na terenie Nowej Huty i Krakowa. Posiadało sekcje: piłki nożnej, koszykówki, siatkówki, tenisa stołowego, badmintonu, strzelecką, narciarską, żeglarską, wędkarską i turystyczną, których członkowie bardzo aktywnie uczestniczyli w wielu imprezach szczebla dzielnicowego i miejskiego, np. w ligach TKKF: piłki nożnej, piłki siatkowej, koszykówki, strzelectwa itp. Ognisko było też organizatorem wielu imprez na rzecz Zjednoczenia „Budostal”, liczącego ponad 20 tys. pracowników; m.in. spartakiady międzyzakładowe w piłce nożnej, piłce ręcznej, narciarstwie, żeglarskim, z udziałem ok. 8 tys. pracowników i członków ich rodzin rocznie.

W latach 1975-2008 bardzo aktywnie na rzecz Ogniska działali m.in. Jacek Wielebnowski, Jarosław Jabłoński, Zenon Wiekierak, Marek Grzelak, Mieczysława Grzesło, Krzysztof Szczepański, Zbigniew Hońdo, Kazimierz Piech, Witold Grabowski i Jan Jurzecki. Największe sukcesy poszczególnych sekcji Ogniska przypadały na lata 1996-2004, mając znaczący wpływ na wyniki produkcyjne Firmy, która została przodującym przedsiębiorstwem w Zjednoczeniu „Budostal”. Poniżej fragmenty wspomnień Zbigniewa Krasieńskiego – pierwszego prezesa Ogniska TKKF Trójka: *Moja działalność sportowo-rekreacyjna na terenie Dzielnicy Nowa Huta rozpoczęła się zupełnie przypadkowo. Mieszkając cały czas w starym Krakowie, gdzie ukończyłem studia*

Leszek Tytko – współzałożyciel Ogniska TKKF „Trójka” w rejonie wyciągu narciarskiego na zboczu „Kudłonia” w Lubomierzu.

ekonomiczne, związałem się, jak wielu młodych ludzi w tamtych latach, z ruchem harcerskim. Mając już sporo doświadczenia w amatorskim sporcie żeglarskim, postanowiłem zainteresować tym sportem młodych ludzi. W związku z tym w jednej z krakowskich szkół w Dzielnicy Grzegórzki utworzyłem żeglarską drużynę harcerską (warto wspomnieć, że z jej szeregów wywodzi się czterech kapitanów żegluga wielkiej i trzech oficerów pokładowych marynarki handlowej). W tej Dzielnicy Grzegórzki mieszkało wielu wysokich rangą pracowników dawnego PPB HiL (Przedsiębiorstwa Przemysłowego Budowy Huty im. Lenina), a ich synowie w większości uczęszczali do Liceum Ogólnokształcącego, w którym zorganizowałem drużynę harcerską. W konsekwencji jeden z dyrektorów PPB HiL zaproponował mi pracę w podległej sobie firmie. Tak oto od roku 1962 stałem się pracownikiem jednej z firm na terenie Nowej Huty, i tam też postanowiłem działać społecznie na rzecz tego Przedsiębiorstwa, a tym samym na rzecz Dzielnicy Nowa Huta.

W roku 1964, wraz z gronem entuzjastów, utworzyliśmy Koło TKKF „Gzysmik”, ukierunkowane na rekreację żeglarską, narciarską oraz na inne formy czynnego wypoczynku. W krótkim czasie nabyliśmy jacht typu „Rambler”, a następnie jacht „Carina”. Początkowo korzystaliśmy gościnnie z bazy Jacht Clubu „Budowlani” w Nowej Hucie. Tam

prowadziliśmy szkolenie w turystyce żeglarskiej. W okresie letnim organizowałem dla członków Koła TKKF i pracowników rejsy żeglarskie na Mazurach. Ogromne zainteresowanie tą formą rekreacji zmobilizowało mnie do stworzenia na Mazurach własnego ośrodka wypo-

Rok 1987. Piłkarze Ogniska TKKF „Trójka” - Wicemistrzowie Dzielnicowej Ligi Piłki Nożnej w Nowej Hucie. Wśród nich: Stefan Dziedzic, Jan Tabor, Roman Groniecki, Czesław Bobek, Andrzej Wieczorek i Jarosław Jabłoński.

czynkowego, wraz z bazą, przystosowaną do celów żeglarskich (pomosty, slip itp.).

Mając ogromne wsparcie w tej inicjatywie ze strony znanego w Dzielnicy działacza PTTK, jednocześnie mojego szefa – dyrektora Czerskiego, w krótkim czasie powstał ośrodek rekreacyjno-wypoczynkowy nad jeziorem Nidzkim w Dębowie, wraz ze skromnym, ale wystarczającym zapleczem sportowym (pomost, rowery wodne, kajaki, rowery turystyczne, wraz z posiadanymi już dwoma jachtami typu „Rambler” i „Carina” i małym polem namiotowym).

Ośrodek ten cieszył się ogromną popularnością i był sukcesywnie powiększany. Wkrótce pomyśleliśmy też o rekreacji zimowej, gdyż wyjazdy na narty do obcych ośrodków już nie wystarczały. Postanowiłem znaleźć odpowiednie miejsce, na zainstalowanie własnego wyciągu narciarskiego, wykonanego w tzw. wówczas czynie społecznym, przez pracowników Przedsiębiorstwa (w większości członków TKKF). Znalazłem stosowny stok na zboczu „Kudłonia” w Lubomierzu, gdzie z czasem zainstalowano, zakupiony, już bardziej profesjonalny, drugi wyciąg – tzw. „wyrwij rączka”. Zaczęliśmy tam organizować niedzielne wyjazdy i szkolenia, a z czasem spartakiady zakładowe.

Sprawiedliwość muszę też oddać dyrektorowi Czerskiemu, bo bez Jego poparcia moja inicjatywa nie miałaby szans realizacji. Zainteresowanie tą formą rekreacji przekroczyło nasze możliwości i zmuszony byłem poprosić o pomoc dyrekturę Zjednoczenia, wybudowania na tym stoku wyciągu orczykowego, który działa z powodzeniem do dziś.

Przez wiele lat byłem współorganizatorem spartakiad zimowych dla pracowników Zjednoczenia „Budostal”, z każdorazowym udziałem ponad 500 pracowników. Po przejściu do PBP „Budostal-3” podjąłem swoją poprzednią działalność, tworząc wraz ze znakomitym działaczem i doskonałym, podległym mi pracownikiem – Leszkiem Tytko, Koło TKKF. Dzięki Jego pomocy i kilku współpracowników nasze Koło dorobiło się w krótkim czasie dwóch kolejnych jachtów: śródlądowej jednostki „Venus” i pełnomorskiego jachtu typu Carter II – SY „Lajkonik”. W tym czasie nasze Koło stało się jednym z najbardziej zasobnych w Krakowie Kołom TKKF.

Należy podkreślić, że w tych latach jachtem pełnomorskim w Krakowie dysponowały tylko dwa Jacht Cluby - „Budowlani” N. Huta – Sy „Wanda” i AZS Sy „Jagiellonia”. Nawiązanie współpracy z firmami w byłej Jugosławii stworzyło przed nami nowe możliwości sportowo-rekreacyjne. Jacht „Lajkonik” przetransportowano do portu jachtowego „Marina” w Splicie, skąd nasi członkowie brali udział w pełnomorskich rejsach po Adriatyku, a potem po Morzu Śródziemnym. Łącznie z tej atrakcyjnej formy sportu i rekreacji – w zasadzie trudno dostępnej, skorzystało ponad 100 członków Koła TKKF i pracowników.

Mój wyjazd na budowę zagraniczną w 1990 roku był ostatnim okresem działalności w TKKF i PBP „Budostal-3”. Wspominam tamte lata z największą radością i satysfakcją – **Zbigniew Krasiński.**

Dzisiaj na bazie byłego Przedsiębiorstwa Budownictwa Przemysłowego „Budostal-3” działa spółka prawa handlowego „Budostal-3” Sp. z o.o. Wielka szkoda, że Ognisko TKKF „Trójka” uległo już likwidacji.

Jak nam wiadomo 18 listopada 1957 roku, w siedzibie Wojewódzkiego Komitetu Kultury Fizycznej w Krakowie, odbył się I Zjazd Wojewódzki TKKF, na którym wybrano władze wojewódzkie Krakowskiego Towarzystwa.

Władysław Ciastoń – Honorowy Członek Małopolskiego TKKF, ostatni żyjący współzałożyciel Hutniczego TKKF.

Dwa dni wcześniej, 16 listopada 1957 roku, na bazie m.in. „Ogniska Młodych” w Nowej Hucie powstaje zakładowe Ognisko TKKF przy Hucie im. Lenina. W ten sposób na mapie sportu i rekreacji ówczesnego Krakowa powstało jedno z najsilniejszych i najliczniejszych w kraju Ognisk TKKF.

W gronie założycieli tego Ogniska byli między innymi: Waldemar Combik, Aleksander Barnaś, Władysław Ciastoń, Edward Madej, Stanisław Wodziński, Jan Kost, Franciszek Borowiec i inni. Opracowano program, który zakładał objęcie tą działalnością wszystkich członków organizacji młodzieżowej.

Aleksander Barnaś – jeden z założycieli Hutniczego TKKF, długoletni sekretarz Klubu Sportowego „Hutnik”.

Praca ta w późniejszych latach dała korzystny wynik, w formie pełnego zaangażowania wszystkich kół organizacji młodzieżowej w umasowieniu sportu, stwarzając dobrą atmosferę w kierownictwie administracyjno-politycznym Huty im. Lenina do kontynuowania tej pożytecznej, nieodzownej w życiu załogi działalności.

Wkrótce do grona wyżej wspomnianych działaczy w Hucie im. Lenina dołączali

kolejni: Andrzej Kłoczek, Bogusław Szczepka, Stanisław Bobula, Witold Sulma, Edmund Grzywnowicz - organizator imprez w ramach spartakiad, i wielu innych, ofiarnych działaczy kół wydzielowych TKKF: Józef Chrapała, Wiktor Kasprzak, Stanisław Kowalczyk, Adam Mirek, Edward Pięta, Stanisław Kwartnik, Henryk Góra, Andrzej Pakosz, Ryszard Pырczak, Franciszek Kubiak, Stanisław Cisak i Krzysztof Urasiński.

To oni doprowadzili do wypracowania schematu Spartakiady Zakładowej Huty im. Lenina, który stał się wzorem dla innych zakładów pracy na terenie całej Polski. W kolejnych latach do wymienionych działaczy wciąż dołączali nowi, którzy tworzyli historię sportu i rekreacji fizycznej przez ponad 60 lat.

Pierwszym prezesem hutniczego Ogniska TKKF został Waldemar Combik – aktywny działacz młodzieżowy. Rejestracji tego Ogniska dokonano w Urzędzie Spraw Wewnętrznych w Nowej Hucie w roku 1959. Wraz z innymi krakowskimi Ogniskami, takimi jak „Hejnał”, „Łączność” i „Radość”, Ognisko TKKF w Hucie im. Lenina było jednym z pierwszych w Krakowie – początkowo, jako ognisko statutowe w strukturze organizacyjnej Zarządu Miejskiego Krakowskiego TKKF.

W dokumentach archiwalnych Zarządu Wojewódzkiego Małopolskiego TKKF odnalazłem notatkę, że 17 września 1957 roku w składzie Prezydium Tymczasowego Zarządu Miejskiego Krakowskiego TKKF

znalazło się dwóch działaczy z Nowej Huty. Byli to Aleksander Barnas i Władysław Ciastoń, którzy swoje doświadczenie z pierwszych lat rozwoju sportu i rekreacji w Nowej Hucie wykorzystywali w działalności miejskich struktur Towarzystwa.

Dni Młodości w roku 1970. Zawodniczek żeńskiej sekcji koszykówki MKS „Krakus” w pochodzie ulicą Bulwarową nad Nowohuckim Zalewem.

W dniu 3.02.1958 roku w posiedzeniu Zarządu Miejskiego Krakowskiego TKKF uczestniczyli delegaci „Ogniska Młodych” z Nowej Huty – Waldemar Combik i Bronisław Olszewski. W trakcie posiedzenia głos zabrali Waldemar Combik – cytując: „Ognisko Młodych” z Nowej Huty

Archiwalna notka prasowa o „Ognisku Młodych” z gazety „Głos Nowej Huty” Nr 13 z roku 1959.

chce utworzyć Ognisko TKKF, do którego weszłaby grupa członków ZMS przy Hucie im. Lenina. Po dalszych wypowiedziach delegatów „Ogniska Młodych” Prezydium Zarządu Miejskiego Krakowskiego TKKF postanowiło udzielić pomocy w zorganizowaniu w przedstawionym kształcie hutniczego Ogniska TKKF.

W początkach budowy Nowej Huty „Ognisko Młodych” stanowiło zaplecze dla pierwszych załazków Hutniczego TKKF. Swoją przygodę ze sportem, rekreacją fizyczną i strukturami TKKF wspomina Władysław Ciastoń – ostatni z żyjących założycieli Krakowskiego i Hutniczego TKKF. Poniżej fragmenty jego wspomnień:

Urodziłem się 27 czerwca 1931 roku w Krakowie (w Dzielnicy Podgórze). W latach 60. XX wieku ukończyłem studia. Rok 1957, w którym powołano do życia TKKF, zastał mnie już w Klubie Sportowym „Hutnik” (wcześniej Koło Sportowe, a potem Klub Sportowy „Stal”). Działalem

wówczas w Zrzeszeniu Sportowym „Stal”, współpracując m.in. ze Stanisławem Wodzińskim i Aleksandrem Barnasiem.

Stanisław Wodziński był jednym z inicjatorów powołania do działalności przy budującym się wówczas kombinacie metalurgicznym

Od lewej: Na wózku Bogusław Szczepka - jeden z byłych prezesów Hutniczego TKKF.

klubu sportowego. To on mnie ściągnął do powstającego wówczas przy PPW Nowa Huta (Przedsiębiorstwo Państwowe Wyodrębnione) Koła Sportowego „Stal”. Pamiętam - powiedział do mnie - jesteś Krakusem, więc możesz popracować powstającym w Nowej Hucie Klubie – w ten sposób zostałem jego sekretarzem. Z kolei ja ściągnąłem Aleksandra Barnasia, który także w tym czasie ukończył studia.

Wspólnie zaczęliśmy organizować Klub, jako taki. Stanisław Wodziński organizował część sportową; w porozumieniu z Klubami Sportowymi „Cracovia”, „Wisła”, „Dąbski” i innymi klubami, pozyskał wielu zawodników oraz trenerów, takich jak: Władysław Filek, Stanisław Malczyk z „Cracovii”, Ketz, Jabłoński, Olejniczak i inni. Mnie natomiast przydzielono do organizacji sportu masowego. Polegało to na tym, że w Hucie im. Lenina, przy starej strukturze organizacyjnej, działało cały szereg różnych wydziałów, na których stworzyliśmy koła sportowe, mające reprezentować swoje wydziały w sporcie masowym.

Wspólnie z Aleksandrem Barnasiem i Stanisławem Jamrozem zaczęliśmy organizować współzawodnictwo w wielu dyscyplinach (tenis stołowy, siatkówka, piłka nożna, szachy). Współzawodnictwo w sporcie, w bogatych wówczas imprezach masowych, miało odciągać od pijaństwa i wybryków chuligańskich wśród młodzieży, szczególnie wśród mieszkańców licznych hoteli robotniczych i uczniów nowohuckich szkół, ciesząc się ogromnym powodzeniem.

Jedną z ówczesnych imprez masowych były m.in. „Dni Młodości” - cykliczna impreza z okazji „Dni Nowej Huty”. Równolegle do założonych struktur TKKF w Hucie im. Lenina dołączyło bardzo prężne Koło PTTK, które w późniejszym czasie przejęło od TKKF niektóre dyscypliny, jak turystykę i wodniactwo, (m.in. spływy kajakowe).

W roku 1956, tuż przed powstaniem TKKF, w Nowej Hucie oddano do użytku Kino „Świt”, Kawiarnię „Stylowa” i ustanowiono Oznakę „Budowniczy Nowej Huty”. W maju 1957 roku nastąpiło oficjalne otwarcie stadionu KS „Hutnik”. Pamiętam, jak w roku 1962, przejeżdżając ze Stanisławem Wodzińskim obok stadionu „Hutnika”, zwanym „Suche Stawy”, na jego murawie piłkę kopali klerycy z Klasztoru OO. Cystersów w Mogile. Był taki czas, że Klub Sportowy „Hutnik”, w uzgodnieniu z TKKF, organizował część imprez rekreacyjno sportowych w ramach współzawodnictwa między wydziałami, a my, jako TKKF, wspólnie urządzaliśmy tory przeszkód w ramach tzw. „Biegów Narodowych”, zgodnie z hasłem SPO (Sprawny do Pracy i Obrony), czy zawody kajakowe na nowohuckim Zalewie. Były też spotkania, podczas których dyskutowano, czy organizując różne imprezy sportowe, TKKF nie przeszkadza tym Klubowi.

Pierwsza spartakiada pracowników Huty im. Lenina, jako impreza masowa, odbyła się już w roku 1953 – jeszcze zanim powstało TKKF. Tak to się wówczas działo. W roku 1956, tuż przed powstaniem TKKF, w Nowej Hucie oddano do użytku Kino „Świt”, Kawiarnię „Stylowa”

i ustanowiono Odznakę „Budowniczy Nowej Huty”. W maju 1957 roku nastąpiło oficjalne otwarcie stadionu KS „Hutnik”. Pamiętam, jak w roku 1962, przejeżdżając ze Stanisławem Wodzińskim obok stadionu „Hutnika”, zwanym „Suche Stawy”, na jego murawie piłkę kopali klerycy z Klasztoru OO. Cystersów w Mogile.

Okolicznościowy biuletyn informacyjny, wydany w roku 1968 z okazji XV Spartakiady Sportowej Hutniczego TKKF.

podczas których dyskutowano, czy organizując różne imprezy sportowe, TKKF nie przeszkadza tym Klubowi. Pewnym ewenementem w skali kraju było wyrażenie zgody przez Dyрекcję Huty, aby urzędnicy z Budynków Administracyjnych „S” i „Z” mogli wychodzić na podwórka budynków, by w ramach przerwy śniadaniowej pod okiem instruktorów przez 10 minut uprawiać gimnastykę. Wśród osób przychylnych ćwiczeniom gimnastycznym ze strony kierownictwa Huty był m.in. Dyrektor Naczelny Huty - Antoni Czechowicz oraz Dyrektor Techniczny - Jerzy Folfasiński, który był dobrym duchem tych działań.

W początkowym okresie siedziba Koła, a później Klubu Sportowego „Stal”, mieściła się przy ul. Oleandry w Krakowie. Pierwsze zespoły klubowe korzystały z obiektów „Cracovii”, a piłkarze trenowali nawet na krakowskich Błoniach. W tym początkowym okresie w sporcie masowym przewijały się takie osoby, jak: Aleksander Combik, Bogusław Szczepka, Maciej Choma, czy Zbigniew Wąsik - byli prezesi Ogniska TKKF przy Hucie im. Lenina. Maciej Choma interesował się pływakstwem. Na początku lat 50. XX wieku, jak zlikwidowano Ognisko „Krakowska YMCA”, uznane przez władze za ośrodek burżuazyjno-faszystowskiego wychowania, przy ul. Krowoderskiej powstał Młode

dziezowy Dom Kultury. To wtedy Maciej Choma zainicjował, abym został kierownikiem Działu Kultury Fizycznej w MDK, gdzie przez dwa lata pełniłem tę funkcję.

Dyscypliny XV Spartakiady Sportowej Hutniczego TKKF.

działania, bo było duże poparcie Związków Zawodowych, Klubu Sportowego „Hutnik” oraz władz administracyjnych i politycznych Huty, od których otrzymywaliśmy dotacje, zwłaszcza na organizację masowych imprez sportowych. Zwykle to władze Huty apelowały do TKKF o udział w pochodach pierwszomajowych, a myśmy przygotowywali junakom z brygad PO „Służba Polsce” sprzęt sportowy, ubiory, koszulki i emblematy, idąc w pochodach pod hasłem „Sport i Turystyka”.

Osobiście ja także uprawiałem sport. Byłem zawodnikiem krakowskiej „Wisły”. Pływałem na basenie, należącym do Ogniska „YMCA”, uprawiałem lekkoatletykę i narciarstwo. Jak dzisiaj postrzegam TKKF? – Dzisiaj w działalności TKKF nie jest nawet do pomyślenia o takim klimacie i pomocy dla tej organizacji, jak sygnalizowałem. Teraz w seniorskim wieku czytam lokalną prasę (Głos Nowej Huty) i od czasu do czasu słyszę o różnych działaniach pod auspicjami TKKF. Ponadto mam dobry kontakt z moim serdecznym przyjacielem z Poznania – Ryszardem Śliwińskim – prezesem Wielkopolskiego TKKF. Do dziś razem działamy w PZMot. Dość często wymieniamy wspólne poglądy i informacje na temat sportu i rekreacji. Dziś są to już inne czasy. Dalszy ciąg wspomnień w kolejnym „Kurierze” - **Władysław Łopatka**.

W gronie znanych i ważnych w tamtym okresie osób był m.in. Edmund Grzywnowicz - działacz sportu i rekreacji, zwłaszcza tenisa stołowego oraz Kazimierz Sawicki - wychowawca w Domu Młodego Robotnika przy ul. Majakowskiego, przekształconego później na Dom Kultury Kombinatu Huty im. Lenina, Kazimierz Sawicki był także zawodnikiem „Stali” w piłce nożnej.

W tamtych latach był dobry klimat do

Kącik poezji i humoru

Redaguje Władysław Łopatka

Dokąd spieszysz

Rzeko mojego życia,
Płynąca od poczęcia,
Od wschodu,
Do zachodu,
Od ludzi
I do ludzi,
Dokąd tak spieszysz?

Dzień po dniu,
Z pokolenia
Na pokolenie,
W twym wartkim nurcie
Wciąż więcej wiary,
I więcej czci.

Rzeko mojego życia,
Płynąca nocą i dniem,
Z godziny na godzinę,

Nie zwalnij swego biegu,
Dopóki starczy ci sił.

Na scenie

Nim staniesz
W swej nowej roli
Na scenie,
Nie skrywaj twarzy
W jednej z ciemniejszych barw.
Ludzie i tak odgadną
Imię aktora.

Przecież po to przybyli,
By z twojej twarzy
Odczytać prawdę.
Będą mieć żal,
Jeśli znowu odejdą
Ze złudzeniem.

Nie możesz

Ich pozostawić,
Sklóconych z samym sobą,
Z tą niewidzialną chorobą,
Która oddziela ich ciała
Od potrzeb duszy.

Nim staniesz
W swej nowej roli
Na scenie,
Musisz pamiętać,
Że dano ci tę szansę
Po raz ostatni.
Dobrze ją wykorzystaj.

Władysław Łopatka – utwory własne

Turniej Siatkówki Dziewcząt i Chłopców Szkół Podstawowych o „Puchar Rady Dzielnicy XV Mistrzejowice

W dniu 4 kwietnia 2024 roku, na obiektach sportowych Szkoły Podstawowej Nr 89 w Krakowie na os. Piastów 34 A, odbył się Turniej Siatkówki Dziewcząt i Chłopców Szkół Podstawowych o „Pu-

Organizatorzy i goście Turnieju - panowie: Grzegorz Guśtak – Radny Rady Dzielnicy XV Mistrzejowice, Marek Hohenauer – Prezes Rady Dzielnicy XV Mistrzejowice oraz Grzegorz Lipiec- były Marszałek Małopolski.

char Rady Dzielnicy XV Mistrzejowice”. Celem Turnieju była popularyzacja siatkówki wśród najmłodszych mieszkańców Dzielnicy XV Mistrzejowice.

Organizatorem wydarzenia była Rada i Zarząd Dzielnicy XV Mistrzejowice, jego realizatorem Małopolskie TKKF – Zarząd Wojewódzki i Ognisko TKKF „Apollo” przy SM „Mistrzejowice-Północ”, a partnerem Gmina Miejska Kraków, która sfinansowała to wydarzenie.

W Turnieju wzięło udział 6 szkół podstawowych: SP 85, SP 89, SP 126, SP 130, SP 144, SP S2. Zgodnie z regulaminem zawody przeprowadzono systemem „każdy z każdym” – 2 sety do 15 pkt, przy dwóch punktach przewagi. Maksymalnie drużyny mogły liczyć po osiem zawodniczek/zawodników – sześć na boisku + dwie rezerwowe.

W turnieju dziewcząt pierwsze miejsce zajęła Szkoła Podstawowa Nr 130. Kolejne miejsca zajęły szkoły: II miejsce SP 144, III miejsce SP 89, IV miejsce SP 85, V miejsce SP 126, VI miejsce SP 52.

W turnieju wyróżniono 3 najlepsze zawodniczki MVP, które otrzymały okolicznościowe statuetki i dyplomy - były to: Weronika Szczygieł (SP 130), Dominika Chmielewska 9SP 144), Laura Kubiak (SP 89).

W turnieju chłopców zwyciężył drużyna SP 85. Kolejne miejsca zajęły zespoły Szkół: II miejsce SP 144, III miejsce SP 89, IV miejsce SP

130, V miejsce SP 126. Statuetki MVP otrzymali: Nataniel Pawelski (SP 85), Nykodyn Svatloslav (SP 144), Jakub Majka (SP 89).

Trzy pierwsze drużyny dziewcząt i chłopców otrzymały puchary,

Trofea dla zwycięzców przygotowują: Leszek Tytko – Prezes Małopolskiego TKKF, Karol Oleksy – Wiceprezes Małopolskiego TKKF i Katarzyna Szwed z Biura Zarządu Wojewódzkiego MTKKF.

medale i okolicznościowe dyplomy. Pozostałe drużyny otrzymały okolicznościowe dyplomy. Wszyscy uczestnicy turnieju w liczbie 100 osób otrzymali soczki, batony, banany i smaczną pizzę.

Turniej piłki siatkowej sędziowali wykwalifikowani sędziowie PZPS: Leszek Ciuła, Bogdan Pierucki, i Marcin Bednarz. Obsługę techniczną zawodów zabezpieczali: Karol Oleksy, Katarzyna Szwed, Lena Szwed, Tadeusz Kowalczyk,, Władysław Łopatka.

Koordynatorem Turnieju był Leszek Tytko- Prezes Małopolskiego TKKF, a zarazem Sekretarz Ogniska TKKF „Apollo”.

Na zakończenie imprezy dokonano dekoracji najlepszych zespołów dziewcząt i chłopców oraz najlepszych zawodniczek i zawodników obu turniejów. Dekoracji dokonali: Marek Hohenauer – Przewodniczący rady dzielnicy XV Mistrzejowice, Grzegorz Lipiec- były Marszałek Województwa Małopolskiego, Grzegorz Guśtak – Radny Dzielnicy XV Mistrzejowice, Leszek Tytko – Prezes Małopolskiego TKKF, Karol Oleksy – Wiceprezes Małopolskiego TKKF.

W trakcie zawodów panowała sportowa i koleżeńska atmosfera, która podnosiła rangę zawodów.

Grają zespoły dziewcząt. W czerwonych strojach drużyna SP 85.

Pod siatką walczą zespoły chłopców. W białych strojach SP 144.

Zespół Szkoły Podstawowej Nr 85 – zwycięzca turnieju chłopców, w towarzystwie organizatorów i honorowych gości. Pierwszy z lewej pan Grzegorz Guśtak - Radny dzielnicy XV Mistrzejowice. Z prawej pan Marek Hohenauer - Przewodniczący Rady i Zarządu Dzielnicy XV Mistrzejowice oraz pan Grzegorz Lipiec - były Marszałek Województwa Małopolskiego.

Drużyna Szkoły Podstawowej Nr 130 – zwycięzca turnieju dziewcząt, w towarzystwie przedstawionych powyżej organizatorów i honorowych gości. Od lewej panowie: Grzegorz Guśtak, Grzegorz Lipiec i Marek Hohenauer.

 Kraków

MAŁOPOLSKIE TKKF POLECA

ZAJĘCIA PŁYWANIA

45 zł
45 minut

**so
bo
tnie**

**po
po
tu
dnia**

nauka 15:25
doskonalenie 16:10

Międzyszkolny Basen Pływacki
Kraków ul. Fr. Nullo23

**pływamy w kameralnych grupach pod
okiem doświadczonego
i polecanego instruktora**

„Sportowe przygody

zadanie pn

bez ograniczeń”

zapisy tkkf@tkkf.com informacje tel. 798-231-941

Serdecznie zapraszamy do udziału w tych zajęciach.

Informacja dot. II Turnieju z cyklu Otwartych Turniejów „Grand Prix” Małopolskiego TKKF w Tenisie Stołowym

1. Zarząd Wojewódzki Małopolskiego Towarzystwa Krzewienia Kultury Fizycznej zaprasza do udziału w II Turnieju z cyklu Otwartych Turniejów „Grand Prix” Małopolskiego TKKF w Tenisie Stołowym, który odbędzie się w sobotę **18 maja 2024 r.** w małej hali sportowej KS „Bronowianka” przy ul. Zarzecze 124 A w Krakowie (obok osiedla Widok).

Oprócz gier indywidualnych i debli „open”, podtrzymuje się dodatkową grę indywidualną „open”, za dodatkową opłatą. Prawo udziału w Turnieju mają osoby/zespoły, które opłacą wpisowe przed ustaloną datą turnieju na konto Małopolskiego TKKF (w tytule przelewu należy podać imię i nazwisko zawodnika oraz jakiego turnieju i jakich gier przelew dotyczy: (gry indywidualne, indywidualne „open”, deble „open”).

Zgłoszenia należy przesłać drogą elektroniczną na adres e-mailowy tkkf@tkkf.com. lub telefonicznie 12/633-26-62 lub 515 182 228.

Dowód opłaty wpisowego należy przedstawić w biurze zawodów przy weryfikacji w dniu zawodów. Wpisowe nie podlega zwrotowi.

UWAGA: Zawodnicy, którzy nie opłacą wpisowego przed datą turnieju: w grach indywidualnych kobiet i mężczyzn, oraz w grach indywidualnych „open”, ponoszą dodatkową opłatę w wysokości 5 zł w dniu turnieju w biurze zawodów.

2. Zgodnie z rozporządzeniem Art. 106 b ust. 5 ustawy o VAT faktura do paragonu można wystawić tylko wtedy, gdy na paragonie jest NIP nabywcy. W związku z tym **faktura będzie wystawiana tylko na podstawie zgłoszonego NIP-u.** Prośbę o wystawienie faktury, podając wszystkie dane firmy (łącznie z NIP-em), należy przesłać na adres Małopolskiego TKKF e-mailem: tkkf@tkkf.com, telefonicznie lub w dniu turnieju.

3. Zawodników niepełnoletnich (do lat 18) należy zgłaszać na formularzu: Zgłoszenie – zgoda (załącznik Nr 2 do Regulaminu) z podpisem obojga rodziców lub opiekunów prawnych na udział dziecka w zawodach. Obowiązuje to także zawodników w wieku 16 i 17 lat, mimo że grają w kategorii kobiet 16-60 lat i w kategorii mężczyzn 16-45 lat. Wymóg ten warunkuje udział w zawodach.

Obowiązkiem każdego rodzica i opiekuna prawnego małoletniego, jest zapoznanie się ze Standardami Ochrony Dzieci i Młodzieży oraz wypełnienie załącznika nr 4 do Standardów, w momencie ich obecności w roku 2024 na turniejach „Grand Prix” w tenisie stołowym.

4. Zgłoszenia indywidualne, indywidualne „open” oraz zgłoszenia zbiorcze wszystkich grup wiekowych i par deblowych, dokonywane przez Kluby i inne instytucje, dokonujemy na formularzu: Karta zgłoszenia – zgoda (załącznik Nr 1 do Regulaminu). W zgłoszeniu należy podać nazwę klubu lub instytucji, wraz z nazwiskiem i podpisem osoby zgłaszającej.

5. Przy zgłoszeniu zawodników, oprócz kategorii wiekowej, należy podać rok urodzenia, a w przypadku dzieci do lat 10 należy podać dokładną datę urodzin (dzień, miesiąc, rok). Jest to niezbędne do wyłonienia najmłodszej zawodniczki i zawodnika turnieju.

6. Należność za wpisowe należy wpłacić na konto:

Małopolskie Towarzystwo Krzewienia Kultury Fizycznej Zarząd Wojewódzki
31-138 Kraków ul. Lenartowicza 14.
Krakowski Bank Spółdzielczy
 Nr konta: **13 8591 0007 0021 0050 8955 0001**

7. Prawo udziału w imprezie mają:

- * dzieci, młodzież i dorośli niezmężeni w PZTS, a także:
- * czynni zawodnicy IV i V ligi PZTS bez względu na wiek,
- * czynni zawodnicy III ligi PZTS, którzy ukończyli 40 rok życia,
- * byli zawodnicy I, II i III ligi, którzy nie uczestniczą w rozgrywkach PZTS od 1 stycznia 2023 roku.

*** Podstawowe wpisowe w grach indywidualnych wynosi:**

- dziewczęta i chłopcy w kat. 7-10, 11-15 lat i osoby niepełnosprawne bez ograniczeń wiekowych - **25 zł**
- kobiety i mężczyźni w kat: 16-45, 46-60, pow. 60 lat - **30 zł**
- gry indywidualne „open” (w której grać mogą wszyscy) - **25 zł**

*** Podstawowe wpisowe w grach deblowych „open” (deble czy miksty) wynosi - 30 zł**

8. Proponowany program Turnieju:

a. godz. 8:15 – 9.00 - rozgrzewka i weryfikacja zawodników do lat 15.

- godz. 9:00 – 9:15 - otwarcie turnieju dla zawodników do lat 15.

- godz. 9:20 – rozpoczęcie gier w kategorii dziewcząt i chłopców w grupach wiekowych 7-10 lat i 11 - 15 lat

b. godz. 10.15 – 11.00 – rozgrzewka i weryfikacja zawodników dorosłych.

- godz. 11:00 – otwarcie turnieju i rozpoczęcie gier w kategoriach kobiet i mężczyzn 16-45 lat, 46-60, 60+.

c. **godz. 13.00 – rozpoczęcie turnieju par deblowych „open” (czas rozpoczęcia debli w zależności od ilości uczestników turnieju).**

- godz. 14.00 – podsumowanie wyników, wręczenie nagród i dyplomów.

- godz. 14:30 – zakończenie Turnieju.

d. Gry indywidualne „open” odbędą się w trakcie turnieju, przez zawodników, którzy w danej chwili nie grają innych gier.

Szczegółowy Regulamin Cyklu Otwartych Turniejów „Grand Prix” MTKKF w Tenisie Stołowym oraz formularze zgłoszeń, zgody rodziców na udział w zawodach zawodników niepełnoletnich (załączniki Nr 1 i Nr 2) oraz załącznik nr 4 do Standardów Ochrony Dzieci i Młodzieży, będą dostępne na stronie internetowej Małopolskiego TKKF: www.tkkf.com oraz na facebooku: www.facebook.com/MTKKF

Tel. kontaktowy: **12. 633 26 62** lub **515.182.228.**

Zarząd Wojewódzki Małopolskiego TKKF w Krakowie

Uwaga! Zarząd Wojewódzki Małopolskiego TKKF uprzejmie informuje, że kolejny, III Turniej z cyklu „Grand Prix” Małopolskiego TKKF, odbędzie się w **sobotę 8 czerwca 2024 roku**. Jak zwykle turniej odbędzie się w małej hali sportowej KS „Bronowianka”, zgodnie z Regulaminem Cyklu Otwartych Turniejów „Grand Prix” Małopolskiego TKKF, dostępnym na stronie internetowej Małopolskiego TKKF www.tkkf.com oraz na facebooku www.facebook.com/MTKKF. Bliższe informacje dot. tego turnieju będą również dostępne na stronie Krakowskiego Okręgowego Związku Tenisa Stołowego: media@kozts.pl. Uprzejmie informujemy, że pozyskane środki finansowe na organizację majowego i czerwcowego turnieju, pozwolą na poszerzenie i uatrakcyjnienie puli nagród dla zawodników, biorących w nich udział.

Serdecznie zapraszamy
Telefon kontaktowy: 515-182-228

VIII „Grand Prix” Polski Weteranów w tenisie stołowym w Olkuszu

Olkusz, miasto malowniczo położone w sercu Jury Krakowsko-Częstochowskiej, jest nazywany „Srebrnym Miastem”, za sprawą sięgających średniowiecza tradycji górnictwa srebra i ołowiu. Przed wiekami Olkusz należał do najważniejszych i najbogatszych miast Polski. Ślady górniczej przeszłości są tu widoczne po dziś dzień.

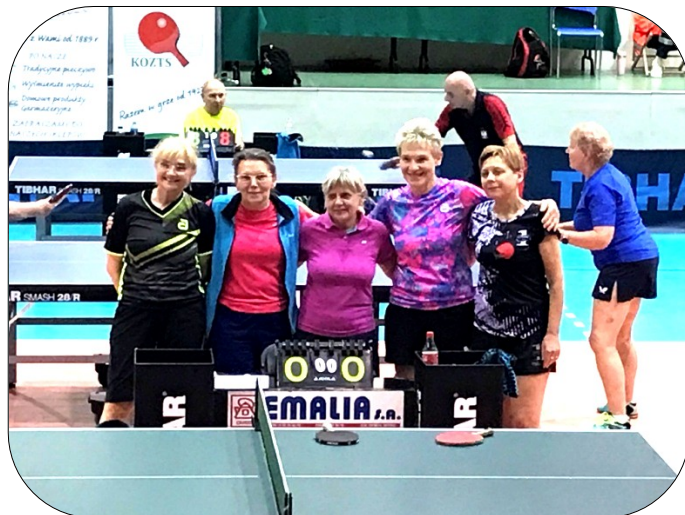
Otwarcie VIII „Grand Prix „Polski Weteranów Tenisa Stołowego w Olkuszu. Z mikrofonem Robert Wielgosz – Wiceprezes Polskiego Związku Tenisa Stołowego.

W dniach 13-14 kwietnia 2024 roku odbyło się tutaj VIII Grand „Prix Polski” Weteranów w Tenisie Stołowym. Przez dwa dni w Hali Miejskiego Ośrodka Sportu i Rekreacji trwała zacięta rywalizacja o turniejowe podium w różnych kategoriach wiekowych oraz o punkty

W akcji Jolanta Szatko-Nowak – I miejsce w kat.64-69 lat.

do ogólnych klasyfikacji „Grand Prix” Polski, jakie na koniec sezonu wyłonią tegorocznych triumfatorów całego cyklu rozgrywek, zarówno wśród kobiet, jak i wśród mężczyzn.

Pamiątkowe ujęcie zawodniczek w kategorii 64-69 lat. Druga od lewej Magdalena Łapińska, a druga od prawej Jolanta Szatko-Nowak, zdobywczyni I miejsca w tej kategorii.

W zawodach udział wzięło 245 zawodniczek i zawodników z całego kraju. Zawody, zgodnie z założeniami, miały mocną obsadę, bowiem przy stołach, przy ul. Wiejskiej 1a, spotkała się cała krajowa czołówka zawodników ze związkowymi i spółkami powyżej 40. roku życia. Zdecydowaną większość uczestników olkuskiej odsłony GPP stanowili mężczyźni, których było 212. Startowało 33 kobiety.

VIII Grand Prix Weteranów w Tenisie Stołowym w Olkuszu ściągnęło na Wiejską 1a wyjątkowych gości. Turniej otworzył Zastępca Burmistrza Miasta i Gminy Olkusz - Dariusz Murawski, w asyście Dyrektora MOSiR w Olkuszu - Jacka Bujasa. Swą obecnością imprezę uświetnili także: Wiceprezes Zarządu Polskiego Związku Tenisa Stołowego - Robert Wielgosz oraz Prezes Krakowskiego Okręgowego Związku Tenisa Stołowego - Wojciech Biernat.

W trakcie ceremonii otwarcia GPP Weteranów podziękowania ze strony KOZTS, za pracę w popularyzacji tenisa stołowego w lokalnym środowisku, otrzymał Jakub Łaskawiec z LKS „Kłos” Olkusz.

Organizatorami VIII GPP Weteranów w Tenisie Stołowym byli: Polski Związek Tenisa Stołowego, Krakowski Okręgowy Związek Tenisa Stołowego, LKS „Kłos” Olkusz oraz MOSiR w Olkuszu.

Obsadę sędziowską imprezy zapewnił Krakowski Okręgowy Związek Tenisa Stołowego razem ze Śląskim Związkiem Tenisa Stołowego.

Ogromną pracę na rzecz organizacji VIII „Grand Prix” wykonała społeczność sekcji tenisa stołowego olkuskiego „Kłosa”. Klub po raz kolejny udowodnił, że potrafi sprostać nawet trudnym wyzwaniom.

Jak zwykle w tej ogólnopolskiej imprezie uczestniczyła także grupa weteranów tenisa stołowego z Krakowa i okolic. Wśród kobiet w grupie wiekowej 40-49 lat Magdalena Namysł – Świerta zajęła II miejsce, wśród kobiet w kat. 50-59 lat Dorota Nowacka wywalczyła miejsce III, natomiast w grupie wiekowej 60-64 zwyciężyła Jolanta

Szatko-Nowak, a Magdalena Łapińska zajęła V miejsce. Wśród mężczyzn w kat. 75-79 lat Aarne Puu wywalczył miejsce 7-8. Serdecznie wszystkim gratulujemy!

W sezonie 2023/2024 rozegrany zostanie jeszcze jeden turniej z cyklu „Grand Prix” Polski Weteranów. Dziewięte zawody w kalendarzu rozgrywek „Grand Prix” Polski Weteranów zaplanowano w maju w Poznaniu (11-12 maja). Z kolei w czerwcu odbędą się Indywidualne Mistrzostwa Polski Weteranów w Oleśnicy.

*** Standardy ochrony dzieci i młodzieży ***

1. Wszystkie organizacje pozarządowe i instytucje, które współpracują z dziećmi i młodzieżą, są zobowiązane ustawą z 2023 roku, wprowadzić Standardy Ochrony Dzieci i Młodzieży w terminie 15 lutego – 15 sierpień 2024. Zgodnie z ustawą w dniu 23 marca 2024r. Małopolskie TTKF-Zarząd Wojewódzki, uchwałą nr 30/III/2024/ZW, zatwierdził Standardy Ochrony Dzieci i Młodzieży, biorących udział w imprezach sportowo-rekreacyjnych i w zespołach ćwiczebnych, organizowanych przez Małopolskie TTKF – Zarząd Wojewódzki w Krakowie.

Nadzwyczajny Zjazd Delegatów Małopolskiego TTKF

W dniu 13 czerwca 2024 w Warszawie odbędzie się Sprawozdawczo-Wyborczy XIX Zjazd Krajowy TTKF na zakończenie kadencji 2020-2024. W związku z powyższym Zarząd Wojewódzki, na posiedzeniu w dniu 23 marca 2024 roku, podjął uchwałę nr 28/III/2024/ZW o zwołaniu Nadzwyczajnego Zjazdu Delegatów Małopolskiego TTKF, który odbędzie się w sobotę 11 maja 2024 r. o godz. 11:00 w Krakowie, ul. Sienkiewicza 2a, w lokalu Polskiego Komitetu Pomocy Społecznej-Centrum Aktywności Seniora „Optymista”. Tematem Nadzwyczajnego Zjazdu jest wybór 3 delegatów na Zjazd Krajowy TTKF i zmiany w statucie Małopolskiego TTKF.

XXXII Mistrzostwa Małopolskiego TTKF w Tenisie Stołowym

W sobotę 27 kwietnia 2024 roku w hali sportowej KS „Bronowianka” przy ul. Zarzecze 124 A w Krakowie odbyły się XXXII Mistrzostwa Małopolskiego TTKF w tenisie stołowym. W imprezie udział wzięło około 126 uczestników, w tym: 94 zawodniczek i zawodników

Wieliczka, „Topset” Kraków, „Wisła” Rzęska, Zielonki, PKS „Porta”, Zakopane, Maszkienice, Myślenice, KS „Bronowianka”, Tarnów, Łęg Tarnowski, MDK Kraków, KS „Podwawelski”, Zielonki, Karniowice, TTKF Dobczyce, „Polonia” Wilczkowie, Tuchów, Węgrzce, Top-Spin

Otwarcia XXXII Mistrzostw dokonuje Prezes Małopolskiego TTKF – Leszek Tytko, w towarzystwie wiceprezesa MTKKF - Karola Oleksego.

(16 dziewcząt i kobiet oraz 78 chłopców i mężczyzn) w grach indywidualnych, indywidualnych „open” i deblu „open”, oraz organizatorzy imprezy, sędziowie, rodzice i opiekunowie ekip.

I. Zawodnicy reprezentowali następujące kluby, Ogniska TTKF i miejscowości: UKS „Joola” Kraków, TTKF „Apollo” Kraków, CAS „Fruwająca Ryba” Kraków, MKS „Centrum” Kraków, Trzebinia, UKS

Przy stoliku sędziowskim: Karol Oleksy – Wiceprezes MTKKF, Paweł Piwowarski – Prezes TTKF Dobczyce oraz Józef Mierzwa i Andrzej Wieczorek – sędziowie Krakowskiego OZTS, prowadzący zawody.

Kraków, Przybysławice, Kraków i okolice.

II. Zawody przeprowadzono w kategorii kobiet i mężczyzn w następujących grupach wiekowych:

- gry indywidualne: dziewczęta i kobiety: do lat 10, 11-15 lat, 16-60,

- gry indywidualne: chłopcy i mężczyźni: do lat 10, 11-15 lat, 16-45 lat, 46-60 lat, 60+,
- gry indywidualne „open”,
- gry deblowe „open”.

III. W Mistrzostwach uzyskano następujące wyniki:

1. Wśród dziewcząt 11-15 lat zwyciężyła Natalia Kowal, miejsce II zajęła Julia Broś (Topset), miejsce III Alicja Sienko (MDK Kraków), a IV

Najmłodszy zawodnik odbiera gratulacje od Organizatorów.

Julia Murzyn (TKKF Dobczyce).

2. W kat. kobiet 16-60 lat zwyciężyła Ewelina Chromińska (MKS „Centrum” Kraków), miejsce II zajęła Magda Świerta-Namysł (Kraków), III Hanna Babii (Kraków), a IV Ewelina Piotrowska (UKS „Joola” Kraków).
3. Wśród kobiet 60+ zwyciężyła Magdalena Łapińska, a miejsce II zajęła Małgorzata Szegiera (obie z Krakowa).
4. Wśród chłopców do lat 10 zwyciężył Tymofii Vizgalin (Kraków), miejsce II zajął Filip Przysiężnik (Karniowice), miejsce III Jędrzej Kic (Kraków), a IV Artur Sienko (MDK Kraków).
5. W grupie chłopców starszych 11-15 lat zwyciężył Tomasz Galarowicz (KS „Podwawelski”), miejsce II zajął Mateusz Kondal (Łęg Tarnowski), III Szymon Żołądź (Tuchów), a IV Filip Kondal (Łęg Tarnowski).
6. W kategorii mężczyzn 16-45 lat zwyciężył Damian Dąbrowski („Polonia” Wilczkowice), miejsce II zajął Mateusz Żimowski, miejsce III

Najlepsze zawodniczki w kat. 60+: Magda Łapińska I miejsce i Małgorzata Szegiera II miejsce, w towarzystwie prezesa MTKKF - Leszka Tytko.

Wojciech Woliński, a IV Oleksandr Mykoliuk (Kraków).

7. Wśród mężczyzn w grupie wiekowej 46-60 lat zwyciężył Bogdan Palczyński (Kraków), miejsce II zajął Andrzej Rusek (Mędrzechów), a III Robert Perek („Polonia” Wilczkowice).
8. W grupie mężczyzn najstarszych 60+ zwyciężył Zenon Woliński (Mędrzechów), miejsce II zajął Wiesław Rygiel (Kraków), miejsce III Cezary Romanowski („Wiśła” Rząska), a IV Jerzy Kaźmierczak (CAS Fruwająca Ryba).

9. W kategorii indywidualnej „open” zwyciężył Damian Dąbrowski („Polonia” Wilczkowice), miejsce II zajął Zenon Woliński (Mędrzechów), III Robert Baran, a IV Tomasz Galarowicz (KS „Podwawelski”).
10. W grach deblowych „open” zwyciężyła deblowa para: Damian Dąbrowski – Tomasz Galarowicz, miejsce II zajęła para: Zenon Woliński - Andrzej Rusek, miejsce III para: Wojciech Woliński- Żimowski, a IV para: Yury Kryvablotski – Paweł Pugaczow.

Przy stole Ewelina Piotrowska i Magdalena Łapińska.

11. W klasyfikacji na najliczniejszą ekipę zwyciężyła ekipa MDK Kraków, występująca w dziesięcioosobowym składzie. Miejsce II zajęła ekipa TKKF Dobczyce w ośmioosobowym składzie, a miejsce III ekipa Klubu Tenisa Stołowego „TOPSET”. Wszystkie trzy ekipy uhonorowano pamiątkowymi pucharami i dyplomami.
12. Najlepsze zawodniczki i zawodnicy, w grach indywidualnych, indywidualnych „open” i deblu „open”, otrzymali pamiątkowe statuetki, medale, dyplomy i słodycze. Wszyscy zawodnicy otrzymali napoje chłodzące (dzieci i młodzież soczki, a dorośli napoje izotoniczne, wodę mineralną) oraz wafelki.
13. Najmłodszym zawodnikiem był Filip Przysiężnik z Karniowicz, który został uhonorowany upominkiem rzeczowym i dyplomem.
14. Nad sprawnym przebiegiem turnieju pieczę osobiście sprawował Prezes Małopolskiego TKKF – Leszek Tytko, który wraz z wicepreze-

Reprezentacja TKKF Dobczyce - II miejsce w klasyfikacji na najliczniejszą ekipę, w towarzystwie prezesa MTKKF – Leszka Tytko i Pawła Piwowarskiego – prezesa Ogniska TKKF Dobczyce.

- sem Karolem Oleksym i Pawłem Piwowarskim – prezesem TKKF Dobczyce, wręczał najlepszym zawodniczkom i zawodnikom trofea.
14. Sędzią głównym zawodów był Władysław Łopatka, a turniej prowadzili Józef Mierzwa i Andrzej Wiczorek z Krakowskiego OZTS.
 15. Obsługę medialną turnieju zabezpieczał „Kurier Małopolskiego TKKF”, a weryfikację zawodników i przyjmowanie zgłoszeń prowadził Karol Oleksy - Wiceprezes Zarządu Wojewódzkiego MTKKF.
 15. Imprezę przeprowadzono przy finansowym wsparciu Województwa Małopolskiego i Gminy Miejskiej Kraków.

Weterani tenisa stołowego: Cezary Romanowski, Zenon Jamrozik, Jan Miękina, Jerzy Kaźmierczak i Włodzimierz Ślizowski w oczekiwaniu na swoje gry.

Najlepsze pary deblowe w towarzystwie prezesa Małopolskiego TKKF – Leszka Tytko (z lewej) i wiceprezesa MTKKF – Karola Oleksego.

Sport dla Wszystkich - amatorski turniej tenisa stołowego z okazji Jubileuszu 75 – lecia KS „Wanda”

W niedzielę, 28 kwietnia 2024 roku, w Klubie Sportowym „Wanda” przy ul. Odmogile 1b w Krakowie – Nowej Hucie, odbył się Turniej tenisa stołowego z okazji Jubileuszu 75-lecia Klubu Sportowego „Wanda”, zbiegającego się również z 75.leciem Nowej Huty.

Udział w zawodach był bezpłatny. Organizatorem turnieju był

2. Dziewczeta 12 - 16 lat

3. Chłopcy 7 -11 lat

4. Chłopcy 12 - 16 lat

Zawody dla dorosłych rozpoczęto o godzinie 15.00. Mogły w nim uczestniczyć osoby grające maksymalnie na poziomie IV ligi oraz te, które nie posiadają licencji PZTS. Zawody przeprowadzono systemem do dwóch przegranych.

Ambasadorem turnieju była Jolanta Szatko-Nowak, czterokrotna indywidualnie mistrzyni Polski w latach 1977-1978, 1985 i 1987. Brązowa medalistka Mistrzostw Europy w deblu z Bremy w 1980. Ponadto pani Jola jest wielokrotną medalistką mistrzostw Polski w deblu oraz mikście, w którym to najczęściej tworzyła parę z Andrzejem Grubbą. Przez większość swojej kariery zawodniczej reprezentowała „Wandę” Kraków, pod koniec kariery przeniósła się do „Startu” Nowy Sącz i „Rokicia” Szczytniki Gdów. Najwybitniejsza zawodniczka w historii polskiego tenisa stołowego. Reprezentowała Polskę w 139 meczach. Dwukrotnie wygrała Superligę Europejską dla Polski. Członek Honorowy PZTS. Z zespołem „Wandy” dwukrotnie zdobywała drużynowy Puchar Polski, dwa razy tytuł drużynowego wicemistrza Polski oraz dwukrotnie brązowy medal DMP.

Wśród zaproszonych przez Organizatorów tej jubileuszowej imprezy gości byli między innymi:

- Andrzej Szymik – wychowanek i jeden z czołowych niegdyś tenisistów stołowych „Wandy”, były indywidualny i drużynowy mistrz Krakowa juniorów, drużynowy wicemistrz Polski oraz mistrz Krakowa Seniorów w grze deblowej, w parze z Jolantą Szatko-Nowak, później były dyrektor „Wandy”, a dzisiaj Dyrektor KS „Bronowianka”,
- Leszek Tytko – Prezes Małopolskiego TKKF, a zarazem długoletni sekretarz Ogniska TKKF „Apollo” przy SM „Mistrzejowice-Północ”,
- Paweł Panuś - wieloletni dziennikarz sportowy, a obecnie członek m.in. Wydziału Gier MZPN, autor wielu klubowych monografii i artykułów sportowych,
- przedstawiciele Zarządu i działacze tego zasłużonego dla społeczności Krakowa i Nowej Huty Klubu Sportowego.

W trakcie jubileuszowego spotkania w sportowej, przyjacielskiej, atmosferze, do działalności i perspektyw rozwoju tego nowohuckiego klubu nawiązał Przemysław Stawarz – Wiceprezes i Dyrektor KS „Wanda”, który udostępnił do wglądu gości archiwalne zdjęcia oraz

28.04.2024

SPORT DLA WSZYSTKICH
JUBILEUSZ 75-LECIA KS WANDA

HALA SPORTOWA KS WANDA
Kraków, ul. Odmogile 1b

KATEGORIE DLA DZIECI
Dziewczeta 7-11 i 12-16
Chłopcy 7-11 i 12-16
Potwierdzenie zgłoszeń od 10:15
Rozgrzewka od 10:15
Start turnieju 11:00

KATEGORIE DLA DOROSŁYCH
Kobiety
Mężczyźni
Potwierdzenie zgłoszeń od 14:15
Rozgrzewka od 14:15
Start turnieju 15:00

OSOBY BEZ LICENCJI PZTS
ORAZ DO 4 LIGI WŁĄCZNIE

UDZIAŁ BEZPŁATNY
NAGRODY: PUCHARY ORAZ NAGRODY RZECZOWE

Zgłoszenia (imię, nazwisko, data urodzenia, kategoria turnieju)
do 25 kwietnia na adres mailowy: kswanda.krakow@wp.pl
lub pod nr telefonu: 126422480. Liczba miejsc ograniczona.

Zarząd Klubu Sportowego „Wanda”, przy wsparciu Gminy Miejskiej Kraków i Rady Dzielnicy XVI Bieżczyce. Zawody rozegrano w kategorii dzieci i młodzieży oraz w kategorii kobiet i mężczyzn. Rozgrywki dzieci

Od lewej Andrzej Szymik – Dyrektor „Bronowianki”, Paweł Panuś - dziennikarz sportowy i Przemysław Stawarz – Dyrektor KS „Wanda”, prezentujący gościom Turnieju z okazji 75-lecia Klubu jego historię. Z prawej Prezes Małopolskiego TKKF – Leszek Tytko.

i młodzieży rozpoczęto o godz. 11.00, w następujących grupach wiekowych:

1. Dziewczeta 7 - 11 lat

Jolanta Szatko-Nowak - Ambasadora Turnieju, Andrzej Szymik i Paweł Panuś - gośćmi Jubileuszowego Turnieju Tenisa Stołowego.

kronikę Klubu, opiewającą zasługi tego budowanego Klubu w działalności sportowo-wychowawczej. Na przełomie lat 40/50 XX wieku sport był jedną z nielicznych form rozrywki i wypoczynku załóg budowlanych, wznoszących hutę stali i powstające wokół niej nowoczesne miasto, dlatego w parze z powstaniem 21 marca 1950 roku

przy Państwowym Przedsiębiorstwie Wyodrębnionym (PPW Nowa Huta) Terenowego Koła Sportowego „Stal”, przy firmie „Beton-Stal” powstaje pierwsze Terenowe Koło Sportowe „Budowlani”, udostępniając swoje obiekty i urządzenia na rzecz masowych imprez sportowo-rekreacyjnych dla pracowników, bo taka była potrzeba.

Hala sportowa KS „Wanda”. Od lewej: Jolanta Szatko-Nowak, Andrzej Szymik, Leszek Tytko, Władysław Łopatka i Monika Dziugan, podczas Turnieju Tenisa Stołowego z okazji 75-lecia KS „Wanda”.

Były to pierwsze chwile funkcjonowania nowohuckiego Klubu – kiedyś BKS „Wanda”, który ma stałe miejsce w historii sportu i rekreacji – nie tylko w Krakowie i Nowej Hucie, lecz także w kraju i na arenie międzynarodowej.

Dekoracji młodej zawodniczki dokonują: Leszek Tytko – Prezes Małopolskiego TKKF i Jolanta Szatko-Nowak – legenda polskiego tenisa stołowego.

Mocno wierzymy, że historyczne chwile triumfu oraz wzniosłości rozlicznych sekcji sportowych będą mottem do dalszej działalności „Wandy”, zwłaszcza na rzecz małej, białej piłeczki, jaką test tenisa stołowego – moja ulubiona dyscyplina, której, mimo upływu lat, jestem wciąż wierny.

W dalszej części spotkania były też chwile wspomnień mistrzów białej piłeczki z nad pingpongowych stołów – Jolanty i Andrzeja, którzy przed laty w tym klubie rozpoczynali swoją zawodniczą karierę. Dziękujemy Im za to!

Miłym akcentem spotkania z okazji 75-lecia Klubu było wręczenie przez Leszka Tytko – Prezesa Małopolskiego TKKF, Dyrektorowi „Wandy” - Przemysławowi Stawarzowi, monograficznej książki pt. „O Nowej to Hucie są słowa”, autorstwa Władysława Łopatki, wydanej z okazji 70-lecia Nowej Huty, opisującej również szerokie wątki historii Klubu Sportowego „Wanda” z pierwszych lat jego istnienia.

Około godz. 13.00, po zakończeniu turnieju dzieci i młodzieży, odbyła się dekoracja najlepszych zawodniczek i zawodników w poszczególnych grupach wiekowych. Wręczenia okazjonalnych pucharów, medali, dyplomów i nagród rzeczowych dokonywali: Przemysław

Stawarz – Dyrektor „Wandy”, Jolanta Szatko-Nowak wybitna tenisistka stołowa, prowadząca obecnie UKS „Joola”, Andrzej Szymik-Dyrektor „Bronowianki”, Leszek Tytko – Prezes Małopolskiego TKKF, Jan Kaczor – trener tenisa stołowego. Prowadzącym uroczyste wręczenie trofeów najlepszym zawodniczkom i zawodnikom był redaktor

Ogólny widok hali sportowej KS „Wanda” podczas turnieju tenisa stołowego z okazji 75-lecia tego Klubu.

Paweł Panuś.

W późnych godzinach popołudniowych odbyła się uroczysta dekoracja zawodników dorosłych. Wręczenia okazjonalnych pucharów, medali, dyplomów i nagród rzeczowych dokonywali: Dyrektor KS „Wanda” - Przemysław Stawarz, Dyrektor „Bronowianki” - Andrzej

Zwycięzcy jednej z kategorii chłopców w towarzystwie organizatorów i zaproszonych gości. Od lewej Janek Kaczor, Przemysław Stawarz, Jolanta Szatko-Nowak, Andrzej Szymik i Leszek Tytko.

Szymik, Członek Zarządu KS „Wanda” - Paweł Bobela, Jolanta Szatko-Nowak – Ambasador Turnieju, Andrzej Wieczorek – działacz i sędzia tenisa stołowego, Jan Kaczor – trener tenisa stołowego.

W turnieju kobiet zwyciężyła Jolanta Szatko-Nowak, aktualnie czołowa uczestniczka turniejów „Grand Prix” i Mistrzostw Polski Weteranów, która w finale pokonała Ewelinę Chromińską z MKS „Centrum” Kraków.

W turnieju mężczyzn zwycięzcą został zawodnik KS „Podwawelski” – Karol Kaczmarczyk, który w finale pokonał byłego zawodnika „KSOS” Kraków – Piotra Homolę.

Również uroczyste zakończenie tego turnieju prowadził redaktor Paweł Panuś. Pełne wyniki wszystkich kategorii wiekowych dzieci, młodzieży i dorosłych będą dostępne na stronie internetowej KS „Wanda”. Sędzią głównym i prowadzącym turniej był Mirosław Rylewicz z Krakowskiego Okręgowego Związku Tenisa Stołowego. Dziękujemy za miłą jubileuszową imprezę sportową, nawiązującą do chlubnych tradycji tenisa stołowego w tym zasłużonym Klubie Sportowym „Wanda”. (Władysław Łopatka).

Z upływem czasu – z biegiem lat....

Kącik archiwalny „Kuriera” – redaguje Wiceprezes ZW MTKKF Karol Oleksy

Z chwilą powołania do życia Klubu Sportowego „Stal”, a później „Hutnik”, w latach 1953-1957 klub ten wspólnie z dyrekcją Huty im. Lenina był głównym organizatorem spartakiad sportowych (mini spartakiad) dla pracowników Huty im. Lenina – dziś ArcelorMittal Poland.

Pierwszą imprezę spartakiadową, pod nazwą I Igrzyska Sportowe Pracowników Huty im. Lenina, z udziałem ok. 200 uczestników, zorganizowano już w roku 1953. Jedną z konkurencji sportowych były wyścigi kajakowe na Nowohuckim Zalewie, w których w późniejszych latach osobiście uczestniczyłem. Wśród organizatorów i prowadzących tę konkurencję byli m.in. Janusz Kotniwicz i Adam Gawor, z którymi w Hucie im. Lenina pracowałem.

Dopiero w roku 1960, już oficjalnie, organizację VII Spartakiady Sportowej przejęło Hutnicze TKKF. W roku 1964, czyli 60 lat temu, zorganizowano już XI edycję Spartakiady Pracowników Huty im. Lenina, wprowadzając nowe konkurencje, których łącznie było 20, a jedną z nich było przeciąganie liny. Centralna prasa sportowa zamieściła barwne, obszerne sprawozdanie z tej dyscypliny. Konkurencja ta weszła stałe do programu imprez, organizowanych przez TKKF, Związki Zawodowe i telewizję, na terenie całego kraju. W roku 1964 w kolejności zwyciężyły zakładowe ogniska: Walcownia Gorąca Blach, Zakład Koksowniczy i Odlewnia.

W grudniu 1964 roku, podczas Ogólnopolskiej Konferencji, zorganizowanej wspólnie z Zarządem Głównym Organizacji Młodzieżowej (ZMS) dla działaczy dużych zakładów pracy, działalność Hutniczego TKKF uznana została za pionierską, wzorową i zalecaną do naśladowania przez inne ogniska TKKF. Duży wpływ na rozwój ruchu spartakiadowego, jako głównego zadania TKKF, miało wprowadzenie w roku 1964 kół TKKF w jednostkach produkcyjnych i komórkach funkcjonalnych Huty im. Lenina. Powstała nowa struktura organizacyjna Zarządu Fabrycznego TKKF, gdyż dotychczasowa struktura była już niewystarczająca.

Nowe struktury TKKF przejęły na siebie rolę organizatorów eliminacji do ogólnej Spartakiady Huty. W odpowiedzi na społeczne zapotrzebowanie załogi Huty, dysponując już przygotowaną kadrą instruktorską, uruchomiono między innymi rozgrywki I i II ligi wydzielowej w trzech najpopularniejszych dyscyplinach zespołowych: piłce nożnej, koszykówce i siatkówce. Wprowadzono też podział rozgrywek spartakiadowych na dwie części, czyli na dwa sezony: zimowo-wiosenny, obejmujący narciarstwo i sporty halowe oraz na sezon letni, z konkurencjami, rozgrywanymi na wolnym powietrzu. (Było to 60 lat temu).

(Władysław Łopatka).

Wrzesień 1964 r. Fotografia archiwalna. Zbigniew Zieleniak i Władysław Łopatka w kajakowych zawodach na Nowohuckim Zalewie. Do roku 1960 wyścigi kajakowe były jedną z konkurencji Spartakiady Sportowej Pracowników Huty im. Lenina.

Towarzystwo Krzewienia Kultury Fizycznej prowadzi działalność w zakresie:

- Masowych imprez sportowych, lig gier zespołowych.
- Mistrzostw amatorów w różnych dyscyplinach sportu miejskiego, gminnego, wojewódzkiego i ogólnopolskiego.
- Akcji prozdrowotnych: gimnastyka dla osób trzeciego wieku, Nordic Walking, biegi, pływanie wraz z aqua fitness.
- Zajęć w stałych zespołach ćwiczebnych.
- Szkolenia instruktorów rekreacji ruchowej w różnych dyscyplinach sportowych.

Małopolskie Towarzystwo Krzewienia Kultury Fizycznej – Zarząd Wojewódzki

31-138 Kraków, ul. Lenartowicza 14. Tel./fax: 12. 633-26-62, 512-142-810, NIP: 677-17-98-832. E-mail: tkkf@tkkf.com,

www.tkkf.com. Zespół Redakcyjny: Władysław Łopatka - Redaktor Naczelny,

Karol Oleksy, Katarzyna Oleksy, Józef Szczepanek i Leszek Milli – Członkowie Zespołu.